

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206230

UNIVERSAL
LIBRARY

శ్రీ గాఢాచార్యుల
యోగాభ్యాసదర్పణము.

శ్రీ పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యవర్య
బ్రహ్మనంద సరస్వతీయతీంద్ర
వి ర చి త ము.

ద్వితీయ ముద్రణము.

శ్రీ స్వాములవారి యాజ్ఞానుసారము
శ్రీ డి. కోటిశ్వరశర్మశాస్త్రి,
క. మార్కండేయశర్మ,
గార్లచేత ప్రకటింపఁబడినది.
కీల్ పాకు, మదరాసు.

Registered Copy-Rights
1923

‘దెండ్రికా’ ముద్రణాలయమున ముద్రితము,
చాకలపేట, చెన్నపురి:—1923.

జాకానిముద్రితి	0-12-0
శబ్దవ్యుత్పత్తి	1-4-0

ద్వితీయము ద్రుణోపోద్ఘాతము.

ప్రజీజీవుడు దా జీవించియుండునఱ కెట్టికష్టముల నొందక
 సుఖము ననుభవించు యత్నించును. మానవులుమాత్రమఁ ఇహ
 సుసుఖాపేక్షతో తమకుఁగలనైసర్గిక విశేషజ్ఞానముచేత సర్వే
 శ్వకంఠగు పరమాత్మను ధ్యానింతురు. అట్టిధ్యానమునకు
 ముఖ్యానసరసుగు చిత్తైకాగ్రతనొందుటకు యనునియమా
 ద్యస్తాంగపూర్వక యోగాభ్యాసముతప్ప నేఱునాధనములేదు.
 మఱియు చిత్తశుద్ధికొఱకు చేయవలసిన వేవోక్తనిత్య-స్థితిక
 ప్రాయశ్చిత్తాదికర్మల కన్నిటికి మున్నందుగా “ఆచమ్యప్రాణా
 నాయమ్య” అని విధింపబడుటచేతను, “ప్రాణాయామశ్చసంక
 ల్పం వినాతన్నిష్ఫలం భవేత్” అని స్పష్టీకరింపబడుటచేతను,
 ప్రాణాయామపూర్వక యోగాభ్యాస మెల్లరకు నావశ్యకముగ
 నున్నను కాలసశమున యోగవిద్యక్రమముగతగ్గి నామమాత్రా
 సశిష్టముగ నుండుటచేత నిక్కాలంబున ప్రాణాయామ మన
 నేమియో తెలిసికొనుటగూడ దుర్లభముగనున్నది. ఇందుచే
 శ్రీసద్గురుకటాక్షమున నాకులభించిన కించిద్యోగాభ్యాసముచే
 నేపొందిన అనుభవమును యోగాభ్యాసాసక్తుల కుపయోగపడు
 టకై యిప్పటికి ౨౩ సంవత్సరములక్రిందట “యోగాభ్యాసద
 ర్పణ”మను ఈచిన్న గ్రంథమును నాజన్మ దేశభాషయగు తెలుఁ
 గున సులభముగ బోధపడునటుల వాక్యరూపమున రచించితిని.
 ఆగ్రంథోపయోగమును నేఁ దలంచినంత లోకులు స్వీకరించి
 యుండనందున నా ప్రయత్నము నిష్ఫలమయ్యెనని తలంచితిని.

ఇప్పుడు కొందఱు వినోదాస్థముగనైనను ఆపుస్తకమును చదువు ఈతూహలముతో నా గ్రంథమును పలుమాఱు కోరుచుండుటచేతను, మొదట ముద్రింపబడిన ప్రతు లన్నియు చాలకాలముక్రిందటనే ఖచ్చితమువలచేత, నిపుడు నా శిష్యుఁడు కనుపర్తి మార్కండేయశర్మ గా గ్రంథమును మరల ముద్రింపఁదలంచి నా యభిప్రాయమునకుగ నీయపోద్ఘాతమును ప్రాతినిధికావున ఆంధ్రులందఱికినైన నీ గ్రంథోపయోగమును గ్రహించి కేవల పుస్తకసాహాయ్యముచేతనే యోగాభ్యాసముచేచు సాహసింపక అనుభవజ్ఞుఁడగు సద్గురువుయొక్క సన్నిధానమున శాస్త్రీయముగ యోగాభ్యాసముచేసి శరీరారోగ్యమును, చింతైకాగ్రతను పొంది తన్ముఖమున పరిమాత్మభావ నిష్ఠులై తత్ఫలమునొంది సుఖించెదరని నమ్మెనను.

శ్రీ పంచగం గేశ్వరమఠము.
 శ్రీ బిందుమాధుటము.
 శ్రీ కాశీ.
 పద్మనాభము గారికి.

ఇట్లు,
 శ్రీ మోక్షాలాపి.
 శ్రీ బ్రహ్మచారివందనంబున నీ వ్రాసి.

ప్రథమముద్రణ వీరిక.

మోక్షమునకు హఠయోగాభ్యాసము అత్యంతశక్యమని "యోగఫలప్రదర్శిని" యందు నాచే నిరూపింపబడియున్నది. ప్రకృత గ్రంథమునందు యోగాభ్యాసకులం చేయవలసినసగతులును తత్సంబంధములగు ఇతరవిషయములును విశదీకరింపబడియున్నవి. ఈ గ్రంథమునందు అనేక గ్రంథముల సారము నిముడ్చుటయేకాక, మతిభేదములను ప్రకారాంతములును వివరింపబడియున్నవి. ఇందు చర్చింపబడిన క్రిందఁగఱు లలో ఆసనములు, ప్రాణాయామములు లోకగణనానిగూర్చి గ్రంథకర్తకు వ్యవసభవప్రామాణ్యము గలదు. భ్యాసనామధునియందుమాత్రము అభ్యస్తపూర్వముగ ఉపయముకాంత యుండటంబట్టి అష్టానిగూర్చి గ్రంథక్రమాణ మంగీకరింపవలసియున్నది.

ఎచుబదిన్నాలు ఆసనములు ఇందుదాహరింపబడినవని ఆసనప్రకరణనుండు చెప్పియున్నను కడటియొక ముద్రకు ౮౬ సంఖ్య వేయబడియున్నది. ఇందుకు కారణ మేమిఁగా మూలగ్రంథమునందు ౫౯,౮౧ సంఖ్యలుగల ఆసనము లిందునదలిపెట్టబడినవి కాని, ఆసనసంఖ్యనూత్రము మాధ్యమబడలేదు.

యోగమునలన మోక్షము సిద్ధించుటయే కాక ఐహికమునను రోగరహితుడై యుండవచ్చుచనియు ఈ గ్రంథమువలన స్పష్టమగుచున్నది. కనుక దీని సందఱును జగవి వాంఛితాగ్రమును పొందుదునుగాత.

అనంతశయనము.

వికారి ఫాల్గున ౨౯లు ఆది.

25__9__1900.

ఇల్లు, శ్రీయోగిలాడు.

శ్రీ బ్రహ్మానందసరస్వతిస్వామి.

ప్రకాశక విజ్ఞప్తి.

పరమహంస షరిత్రాజకాచార్యవర్యులగు శ్రీ బ్రహ్మీ
 నందసరస్వతీయతీంద్రులవారచేత “ పాతంజలయోగసూత్ర,
 హఠయోగస్రదీపికాద్యనేకగ్రంథరాజమును షరిశీలించియు,
 న్యాసుభనమును చేర్చియు చక్కగా తెలియునట్లు అతి సుల
 భశైలిలో “ యోగాభ్యాసదర్పణ” మను ఈ గ్రంథరాజము
 న్నామబడినది. ఈ గ్రంథమును సమగ్రముగ వ్రతించినవారికి
 యోగశాస్త్రమునకు సంబంధించినవిషయము లన్నియు చక్క
 గా తెలియఁగలవు. అశ్వుః యోగకరమగు ఈ గ్రంథముయొక్క
 మొదటికూర్పు ప్రశులన్నియు చాలకాలముక్రిందటనే న్యయ
 పడుటచేత సలువు రీ గ్రంథమును ముద్రింపుడని మమ్ముల కోరు
 చుండుటచేత ఇట్టి యత్యుసయు క్తమగు గ్రంథరాజమును శ్రీ
 స్వాములవారి యాజ్ఞానుసారము ముద్రించి ప్రకటించితిమి.
 విద్యాభిమానులగు సహృదయులు తగిన ప్రోత్సాహము నొన
 ద్రుగుగాక.

బృందాననం,
 కీల్ పాకు, మదరాసు }

శ్రీ. డి. కోటిశ్వరశర్మశాస్త్రి,
 కి. మార్కండేయశర్మ.

విషయ సూచిక.

పుట సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.
అష్టాంగ యోగములవివరము ౧	౯. విపరీతకరణము ౧౯
యమము ,, ౨	౧౦. యోనిము ౨౦
నియమము ౩	౧౧. వజ్రోల్లిము ౨౧
యోగాభ్యాసమతనిరూపణ ౫	౧౨. శక్తిచాలనము ౨౦
యోగారంభ కాలనియమ ౭	౧౩. తటాకము ౨౧
యోగియొక్క ఆహారనియమ ,, ౮	౧౪. మందూకము ౨౧
నాడీ, పట్కీ, యూవివరము ౮	౧౫. శాంభవీము ౨౧
ధాతి - తద్దేవములు. ౯	౧౬. అశ్వినీము ౨౧
బస్తి, నేతి, నాలి, త్రాటకము ౧౩	౧౭. పాశినీము ౨౧
కపాలభాతి ౧౪	౧౮. కాకము ౨౧
దశవాయునిరూపణము ,, ౧౫	౧౯. మాతంగినీము ౨౧
వింశతిముద్రానిరూపణము ౧౬	౨౦. భుజంగినీము ౨౧
౧. మహాము ౨౧	,, ఆంజములు ౨౨
౨. నభోము ౧౭	౧. సిద్ధాసనతద్దేవములు ౨౩
౩. ఉడ్డియాణబంధము ౨౧	౨. పద్మాసనము ౨౪
౪. జాలంధరబంధము ౨౧	౩. దృఢాసనము ౨౫
౫. మూలబంధము ౧౭	౪. వీరాసనము ,,
౬. మహాబంధము ౨౧	౫. సవనముక్తాసనము ౨౬
౭. మహావేధము ౧౮	౬. నామపాదసవనముక్తాసన ,,
౮. భేదకీము ౨౧	౭. ధీరాసనము ,,

పుట సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.
౧. దక్షిణపాదపవనముక్తాస ౨౬	౩౨. స్వస్తికాసనము ౩౩
౯. శ్వాసగమనాసనము ,,	౩౩. వివేకాసనము ,,
౧౦. పశ్చిమతానాసనము ౨౭	౩౪. తర్కాసనము ,,
౧౧. వాతాయనాసనము ,,	౩౫. నిశ్శ్వాసాసనము ,,
౧౨. మయూరాసనము ,,	౩౬. అర్ధకూర్మాసనము ౩౪
౧౩. మత్స్యేంద్రాసన ౨౮	౩౭. గరుడాసనము ,,
౧౪. కుక్కుటాసనము ,,	౩౮. సింహాసనము ,,
౧౫. గోరక్షాసనము ౨౯	౩౯. త్రికోణాసనము ౩౫
౧౬. భద్రాసనము ,,	౪౦. ప్రాణనాసనము ,,
౧౭. ఊర్ధ్వపద్మాసనము ,,	౪౧. పావత్రికోణాసనము ,,
౧౮. అర్ధపాదాసనము ,,	౪౨. భుజాసనము ౩౬
౧౯. పూర్ణపాదాసనము ౩౦	౪౩. హస్తాభ్యుమంకరాసన ,,
౨౦. దక్షిణాసనము ,,	౪౪. అంగుస్తాసనము ,,
౨౧. శవాసనము ,,	౪౫. ఉత్కటాసనము ౩౭
౨౨. వామదక్షిణపాదాస ,,	౪౬. జ్యేష్ఠికాసనము ,,
౨౩. ధనురాసనము ,,	౪౭. అర్ధపాదాసనము ,,
౨౪. ద్విపాదశిరాసనము ౩౧	౪౮. హస్తభుజాసనము ,,
౨౫. స్థిరాసనము ,,	౪౯. నామవక్త్రాసనము ౩౮
౨౬. వృక్షాసనము ,,	౫౦. జాన్వాసనము ,,
౨౭. చక్రాసనము ౩౨	౫౧. శౌఖాసనము ౩౦
౨౮. తాడాసనము ,,	౫౨. త్రిస్తంభాసనము ,,
౨౯. దక్షిణచతుర్థాంశపాదాస,,	౫౩. పాదాపానగమనాస ౩౯
౩౦. ఊర్ధ్వధనురాసనము ,,	౫౪. హస్తచతుష్కోణాసన ,,
౩౧. వామసిద్ధాసనము ,,	౫౫. కూర్మాసనము. ,,

పుట సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

- ౧౬. గచ్ఛాసనము 3౯
- ౧౭. ఏకపాదవృత్తాసనము ౪౦
- ౧౮. ముక్తపాదవృత్తాసనము ,,
- ౧౯. ద్విపాదపాద్యాసనము ,,
- ౨౦. కంఠపాదాసనము ,,
- ౨౧. ప్రాసపాదాసనము ౪౧
- ౨౨. ఉపధానాసనము ,,
- ౨౩. ఉపధానాసనము ,,
- ౨౪. ఉపధానాసనము ,,
- ౨౫. అష్టశాసనము ,,
- ౨౬. అష్టశాసనము ,,
- ౨౭. యోగ్యాసనము ౪౨
- ౨౮. మంజుశాసనము ,,
- ౨౯. పద్మశాసనము ,,
- ౩౦. శలభాసనము ౪౩
- ౩౧. కోకిలాసనము ,,
- ౩౨. లోలూపాసనము ,,
- ౩౩. ఉచ్ఛ్రాంతాసనము ౪౩
- ౩౪. ఉచ్ఛ్రాంతాసనము ,,
- ౩౫. హంసాసనము ,,
- ౩౬. ప్రాణాసనము ,,
- ౩౭. కాశ్మీరాసనము ౪౪
- ౩౮. ఆనందమందిరాసనము ,,
- ౩౯. ఖంజనాసనము ,,
- ౪౦. గ్రంథిభేదనాసనము ,,

- ౪౧. సర్వాంగాసనము. ౪౪
- ౪౨. సమానాసనము ౪౫
- ౪౩. భుజంగాసనము ,,
- ౪౪. పవనాసనము ,,
- ౪౫. మత్స్యాసనము ౪౬
- ప్రాణాయామవివరము. పూ
- రకము, కుంభకము, రేచ
- కములు ,,
- ప్రాణాయామనాధనము ;
- స్రవణము, ద్వితీయము, తృతీయము
- ప్రాణాయామములు ౪౬
- ప్రాణాయామాభ్యాసకా
- లనిర్ణయము ; ప్రాణా
- యామ సంఖ్య, ప్రాణా
- యామకాలమున ముక్తు
- మూయవలసినవిధము ,,
- ప్రాణాయామతరగతులు ౪౯
- ధ్యాన, ధారణ, సమాధి, ప్రా
- ణాయామ ప్రత్యాహార
- ములకుఁ గలభేదము ౪౯
- ప్రాణాయామసిద్ధికిచిహ్నము ౫౦
- ప్రాణాయామాభ్యాసకాల
- మునందనుష్ఠింపవలసిన
- విధములు ,,

పుట సంఖ్య.	పుట సంఖ్య
ప్రకాశనామాధ్యాయము	జ్యోతిషాధ్యాయము ౬
మునందనుష్ఠింపవలసిన	సూక్ష్మధ్యానము
బంధములు ౫౦	వేదాంతసంబంధధ్యానభేదములు ౬౩
అష్టవిధకుంభకనిరూపణ ౫౧	సమాధి(యోగసంబంధ) ౬౪
అజపానంత్రము అజపా	ధ్యానయోగసమాధి
మంత్రవిధానము ౫౫	నానయోగసమాధి
శ్వాసగతనిర్ణయము ,,	రసానందయోగసమాధి
ప్రత్యాహారము ౫౮	లయయోగసమాధి
యోగప్రత్యాహారములకుఁ	భక్తియోగసమాధి
గలసంబంధము ,,	రాజయోగసమాధి
జ్ఞానప్రత్యాహారములకుఁగల	సమాధి(వేదాంతసంబంధ) ౬౫
సంబంధము ,,	సవికల్పసమాధి—తద్భేదములు ౭౦
ధారణ; తద్భేదములు ౫౮	వితర్కసమాధి ౬౭
ధ్యానము, తద్భేదములు ౬౧	విచారసమాధి
స్థూలధ్యానము ,,	ఆనందసమాధి ౬౮
అంతఃస్థూల - బహిస్సుల	అస్మితసమాధి ౬౯
ధ్యానములు ,,	నిర్వికల్పఅసంప్రజ్ఞాతసమాధి
మూలాధారాది షట్పక్రములు ౬౨	

శ్రీ సద్గురుభ్యో నమః.

యోగాభ్యాస దర్పణము.

౧. అష్టాంగయోగములవివరము.

౧ యమము, ౨ నియమము, ౩ ఆసనము, ౪ ప్రాణాయామము, ౫ ప్రత్యాహారము, ౬ ధారణ, ౭ ధ్యానము, ౮ సమాధి అని యోగాంగములు ౮ విధములు.

వీని ననుష్ఠించుటవలనిఫలము.

౧. యమమువలన దుస్సంగత్యాగము, సత్సంగ గ్రహణము లభించును.

౨. నియమమువలన సన్న్యత ప్రసృత్తియు దుర్న్యత నిస్సృత్తియు గలుగును.

౩. ఆసనమువలన శరీరస్వాధీనమును తద్దావైరా ఆరోగ్యమును జితేంద్రియత్వము లభించును.

౪. ప్రాణాయామమువలన వాయువు స్వాధీన మగును.

౫. ప్రత్యాహారమువలన వాయువును స్వభావస్థిమగు మార్గమునుండి మరల్చి వేతొకమార్గమునఁ బ్రవేశపెట్టుట గలుగును.

౬. ధారణవలన తనకిష్టమయిన స్థానమునందు ప్రాణచిత్తములును నిలువఁగలుగును.

౭. ధ్యానమువలన మనస్సు ఏకాగ్రతనొందును.

౮. సమాధివలన మనోలయమై అపరోక్షానుభవమగును.

౧. యమము.

౧. అహింస, ౨ సత్యము, 3 అస్తేయము, ౪ ఆనము, 5 ఊను, ౬ ధైర్యము, 7 శౌచము, ౮ బ్రహ్మచర్యము, ౯ మితాహారము, ౧౦ దయ అని యమము ౧౦ విధములు.

౧ అహింస:—ఒకప్పుడైనను ప్రాణికోటిలో నెద్దానికైనను మనోవాక్యాయకర్మములచేతను అపకారము కలిగించుకొండట.

ఫలము:—దుష్టజంతువులు స్వభావసిద్ధముగు క్రౌర్యమును చదలి అంగణముందునై కనుత్యముగలిగి సంచరించుచుండును.

౨. సత్యము:—చక్షురాదీంద్రియములవలన చూచి-విని-గ్రహించిన విషయముల నున్నది యున్నట్టు సకలభూతములకంప్రియముగునట్టులు పలుకుట.

ఫలము:—యాగాదికర్మములు చేసినవారు పొందుఫలముకంటె నెక్కువఫలము లభించును.

3. అస్తేయము:—మనోవాక్యాయ కర్మముల నెడి త్రికరణముల శుద్ధిగాఁ బరుల ద్రవ్యము నాసింపకుండుట.

ఫలము:—లోకమందలి ఉత్తమవస్తుప్రాప్తి గలుగును.

౪. ఆర్జనము:—ధర్మాచరణమందలి విషయముల యొక్క ప్రాప్తాప్రాప్తములకు భేదమోదములొందక నెల్లప్పుడును సమరసబుద్ధి గలిగి నిశ్చలచిత్తముతో నుండుట.

ఫలము:—మనోవికాసము గలుగును.

5. ఊను:—దుష్టులవలన సంభవించెడి అవమానములకు సహించియుండుట.

ఫలము:—శరీరాభిమానము సశించును.

౬. ధైర్యము:—విఘ్నము లెన్ని తటస్థించినను తాను పునానినకార్యమును వికనాడక తుదముట్టించుట.

ఫలము:—ఇచ్చాఫలప్రాప్తి యగును.

౭. బ్రహ్మచర్యము:—పరస్త్రీగమనమును మనోవాక్యాదుకర్మలయందైనను కోరక త్యజించి గృహస్థాశ్రమనుండున్నచో స్వభార్యమందు శాస్త్రోక్తకాలములందు సంభోగించుట.

ఫలము:—శరీరేంద్రియమనస్సులందు సర్వకార్యకరణసామర్థ్యము గలుగును.

౮. శౌచము:—మృజ్జలాదులచేత శరీరముయొక్క బాహ్యశౌచమును, ప్రాణాయామాదులచేత రాగ ద్వేషాదిరహితమయిన అంతశ్శౌచమును పొందుట.

ఫలము:—సత్త్వగుణసంపత్తి గలుగును.

౯. మితాహారము:—తాను భుజించుగలిగిన దానిలో స్నిగ్ధమైనట్టియు మధురమైనట్టియు ఆహారముచేత సర్గభాగమును, జలముచేత చతుర్థభాగమును నింపి, శేషించినచతుర్థభాగము వాయుసంచారమునకై వెలితిగా నుంచుట.

ఫలము:—ఏవిధమైన జాడ్యము కలుగక ఆరోగ్యముగ నుండును.

౧౦. దయ:—దీనులగు వారియెడల మనోవాక్కాయకర్మములచేత దయగలిగి శక్తినంచనలేక ఆదరించుట.

ఫలము:—సర్వజనప్రియత్వముగలుగును.

౨. నియమము.

౧ జప-౨ తప-౩ దాన-౪ వేదాంతశాస్త్రశ్రవణ-౫ ఆస్తి క్యభావ-౬ వ్రత-౭ ఈశ్వరపూజన ౮ యదృచ్ఛాలాభసంతోష శ్రద్ధ ౧౦ లజ్జ-లను పదివిధములగు నియమములు గలవు.

౧. జపము:— గ్రాయత్రి-ప్రణవము మొదలగు పవిత్ర, మంత్రములను గురుముఖముగా ఉపదేశమునొంది గురుప్రకారమున జపించుట.

ఫలము:— ఇష్ట దేశతాప్రసన్న మగును.

౨ తపము:— ధర్మశాస్త్రోక్తముగు కృచ్ఛ్రచాంద్రాయణాది వ్రతములుచేసి శరీరమును శోషించజేయుట.

ఫలము:— షషర్షులు నాశన మగును.

౩. దానము:— స్వాశ్రమధర్మానుసారముగ న్యాయ మార్గమున సంపాదించి నిలువచేసిన వ్రత్యమును యాచకులకు శ్రద్ధాభక్తిపూర్వకముగ సమర్పించుట.

ఫలము:— సర్వపాపక్షయమగును.

౪. వేదాంతశాస్త్రవ్రతణము:— ఉపనిషదాది గ్రంథోక్తముల సిద్ధాంతవాక్యములను గురుముఖముగ వినయపూర్వకముగ చినుట.

ఫలము:— బ్రహ్మము సత్యము జగత్తు విధ్య అను పరోక్షజ్ఞానము గలుగును.

౫. ఆస్తిక్యభావము:— బ్రహ్మ సత్యత్వమందును, శాస్త్రోక్తమైన ధర్మాధర్మ విషయములందును, సంచయభావన-విపరీత భావన లేక నిండైన విశ్వాసము గలిగి యుండుట.

ఫలము:— విహికాముష్మిక సుఖములను పొంది తుదకు ముక్తి నొందును.

౬. వ్రతము:— వేదోక్తమైనట్టియు ధర్మశాస్త్రోక్తమైనట్టియు యజ్ఞాదులను, శ్రాద్ధాదులను వినిపూర్వకముగా నాచరించుట.

ఫలము:— ఇచ్ఛాఫలప్రాప్తి అగును.

౭. ఈశ్వరపూజనము:—భగవంతుని ఏకాగ్రచిత్తముతో పుష్పాదులచేతఁ బూజించి ధ్యానించుట.

ఫలము:—చతుర్విధఫల పురుషార్థసిద్ధి అగును.

౮. యదృచ్ఛాలాభ సంతోషము:—స్వాశ్రమధర్మోచితకర్మమున ననుష్ఠించుటచేత ప్రారభానుసారముగా లభించు అన్నవస్త్రాదులతోఁ దృప్తినొందియుండుట.

ఫలము:—సదాసందఫలప్రాప్తి గలుగును.

౯. శ్రద్ధ:—వేదవిహితమైన యజ్ఞ, తపో, దాన, యోగాదికర్తములందు వినుగుదల లేక నృభవిశ్వాసముతో నాచరించుట.

ఫలము:—కర్మసాఫల్యము నిచ్చును.

౧౦. లజ్జ:—వేదములందును, లోకమునందును, నిందితములైన పరస్మీగమునాది దుష్కార్యముల నాచరించినయెడల ఇహలోకమునందు అపవారమును, పరలోకమునందు శిక్షయును సంభవించునని గుర్తెఱిగి వానిని త్యజించుట.

౨ అ. యోగాభ్యాసమతనిరూపణము.

ప్రథమ ద్వీతీయాంగములగు యమ-నియమముల ననుష్ఠించుచు తృతీయ-చతుర్థములగు ఆసన - ప్రాణాయామముల నభ్యసించుటకై కాచుశుద్ధిముఖ్యముగుటచేత నేతత్కార్యారంభమునకు దేశ- కాల- ఆహార నియమములును, నాడీ- వాయుశోధనలును కర్తవ్యములైనందున నవి యిచట వివరింపఁబడును.

యోగవిద్యయందు విశ్వాసముండనిదూర దేశమందును- సంరక్షణపొందఁజాలని అరణ్యమందును- ప్రజాపీడగలపట్టణము

లందును-జనసమృద్ధముగలగృహములమధ్యనుయోగాభ్యాసము చేయఁగూడదు. ధర్మపరిపాలనయు, అన్నజలసమృద్ధియఁగలిగిన ర్వభూతదయాళురగు జనులుండు దేశమున-జనులసందడిలేని గ్రామముయొక్క నెలుపటిభాగమున-పుణ్యనదీతీరమున ఏకాంశిస్థలమునందు ఒక బావిగానికో నేరుగాని నిర్మించి ఆనరణమేర్పరచి- ఆఆనరణమధ్యమున అంతయెత్తుగాని - అంతపల్లముగాని లేనటువంటిన్ని - శిలానుయముగాని-జలమయముగాని కాకుండినటువంటిన్ని మెత్తనినమస్త్ర దేశమునందు ఒకనుండరమైనమఠమును గట్టించి అందు చీమ దోమ మొదలగు కీటకములు చొరకుండునటులు నితరరంధ్రము లెఱమాత్రముంచక ఒక్కటే తగుపాటి దిన్నద్వారము నేర్పరచి గోమయము చేతపరిశుద్ధతకై అలికించవలెను. ఆమఠమందలి నాలుగుగోళలయొక్క లోపటివైపులను వైరాగ్య జనకములును యోగ ప్రతిపాద్యములును అగుచిత్రములను రచియింపించవలెను. అనంతరము ఆమఠమునందు ద్వారమున కెదుగుగాకుండునట్టి యొకస్థలమునందు కుశాసనమువైచి అందుపైని వ్యాఘ్రాసనముగాని- కృష్ణాజనముగానిపరచి- వానిమీఁద - తెల్లకంబళిగాని - శుద్ధవస్త్రముగాని కప్పి అటుమీఁద కూర్చుండ నేర్పాటు చేయవలెను. మఠియు అభ్యాసానంతరము గగి నిమిషములవరకు నచ్చటనే శివాసనమునఁ బరుండి విశ్రాంతి చెందినపిమ్మట బహిరంగస్త్ర దేశమునకు రావలయును. అటులు వచ్చునపుడు ఆమఠమునందలివాయువు పరిశుద్ధతకై అగరుపత్తులు మొదలగుపరిహారద్రవ్యములయొక్క సుగంధవాసనను వ్యాపింపఁజేయవలయును. అభ్యాసము ముగిసినవెంటనే వెలుపలికి వచ్చినపక్షమున శావ్యానాయువు శరీరమునందు ప్రవేశించి రోగములఁ బుట్టించును.

౨. ఆ. యోగారంభ కాలనియమము.

వసంతఋతువగుచై త్రవై శాఖమాసములందును, శరదృతువగుఆశ్వయుజ-కార్తికమాసములందును యోగాభ్యాసము ప్రారంభించినయెడల శరీరమునం దెట్టిరోగములు గలుగక నిర్విఘ్నముగ సాధనజరుగును.

౩. ఇ. యోగియొక్క ఆహారనియమము.

పరిశుద్ధమైనటువంటిన్ని - మధురమైనటువంటిన్ని విశేష ఉష్ణముగా నుండుని పదార్థములను భుజించుచు రసాస్వాదన చేయుచు సగముకడుపు నిండువరకు భుజించి తదర్థభాగము మంచితీర్థముద్రాగి శేషించిన చతుర్థభాగము వాయుసంచారార్థమై వెలితిగా నుంచవలెను.

పథ్యపదార్థములు:—వరిబియ్యపు అన్నము, గోధుమరొట్టె, జొన్నరొట్టె, పొట్టుతీసిన పెరరసప్పు, మినప్పప్పు, సచ్చి అరటికాయ, అరటిపూచ, అరటిదుంప, వంకాయ, కండమూలాదులు, మదురిఫలములు, ఏలకులు, జాపత్రి, లనంగములు.

అపథ్యపదార్థములు:—చేడు, పులుసు, ఉప్పు, కారము గల పదార్థములు, పెరుగు, బలువైనశాకపదార్థములు, సారాయి, పనస, వెుగ, గున్నశి, ఉల్లి, ఇంగువ, వెన్న, గడ్డకట్టిన పాలు, చక్కెర, బెల్లము, అరటిపండ్లు, కొబ్బరి, మామిడిపండ్లు ఉష్ణపదార్థములు, యామములు గడచి పాసిపోయినపదార్థములు వర్జింపవలెను. మరియు గ్రామైకరాత్రసంచారము, ప్రాతసాన్నినము, ఉపవాసము, శరీరకష్టము, ఏకభుక్తము, నిరాహారము, పగటియందు నిద్ర, అతిసంభాషణము, స్త్రీసంగమము, అగ్నిసన్నిధానము, శైలాభ్యంగమున స్నానము వర్జింపవలెను. అనుదిన ముదయమున ౮ ఘంటలకు ప్రవాహజలమునందుగాని

ఉష్ణోదకమునందుగాని స్నానము, మధ్యాహ్నమునందు, రాత్రి యందు రెండువేళల భోజనము, భస్మధారణ, శుచియైనవస్త్రధారణము కర్తవ్యము.

౨. ఈ. నాడీవివరము.

లింగస్థానమునకు పైనను నాభిస్థానమునకు దిగువనను పక్షియొక్క గ్రుడ్డు ఆకారముగల కందస్థానమును వేరిట విలు సిల్లు ప్రదేశమునందు ౭౨ వేల నాడులు పుట్టి శరీరమందు నల్లముఖముల వ్యాపించియున్నవి. వానిలో ౧ ఇళ, ౨ పింగళ, ౩ సుషుమ్న, ౪ గాంధారి, ౫ హస్తీజిహ్వ, ౬ పూష, ౭ యశస్వినీ, ౮ అలంపూష, ౯ కుహలు, ౧౦ శంఖుని అను సదినాడులుముఖ్యములు. అందు ఇడానాడిముక్కుయొక్క యెడమరంధ్రమందును, పింగళనాడిముక్కుయొక్క కుడిరంధ్రమందును, సుషుమ్ననాడి గూరెండింటికి మధ్య ప్రదేశమునను, గాంధారినాడి యెడమకంటియందును, హస్తీజిహ్వ కుడికంటియందును, పూషనాడి కుడిచెవియందును, యశస్వినీనాడి యెడమచెవియందును, కుహలనాడి లింగస్థానమందును, శంఖునినాడి మూలస్థానమందును వ్యాపించియుండును. మఱియు ఇడానాడికి చంద్రనాడియనియు, పింగళనాడికి సూర్యనాడియనియు, సుషుమ్ననాడికి అగ్నినాడియనియు వేర్లుగలిగి ఇడాపింగళలు నాసికారంధ్రములవరకు వ్యాపించుచుండఁగా సుషుమ్ననాడిమాత్రము బ్రహ్మరంధ్రపర్యంతము వ్యాపించుచు ప్రాణవాయువునకు ముఖ్యమాంగములై యుండును.

౩. ఉ. పట్కీయానికూషణము.

ఈశరీరము జన్మముమొదలు స్వభావసిద్ధముగ కఫ,వాత, పిత్తములతోఁ గూడకొని ఆయావాయువులు ఆయానాడు

యందు సక్రమముగా వ్యాపించకుండుటచేత సమస్తరోగములకు నాస్పదంబై ప్రాణాయామాభ్యాసమునకు కష్టముతటస్థించుచుండున నట్టి వాతపితృశ్లేష్మాది దోషములఁ బోఁగొట్టినాడుల పరిశుద్ధిచేయుటకై షట్కీయలఁ జేయవలయు నని అనేక గ్రంథములందుఁ జెప్పబడియుండుటవలన వానివివర విచటఁ దెలుపఁ బడును.

షట్కీయలు:—౧ ధౌతి, ౨ బస్తి ౩ నేతి, ౪ నౌలి, ౫ త్రాటకము, ౬ కపాలభాతి అని ౬ విధములు.

౧. ధౌతి:—అంతస్థాతి, దంతధౌతి, హృద్ధాతి, మూలశోధన అని నాలుగువిధములు.

అందు అంతస్థాతి - వాతసారము, వారినారము, వహ్నిసారము- బహిష్కృతము అని నాలుగు విధములు.

వాతసారధౌతి:—కాకిచుంచునలె నోరు తెరచి వెలువలి వాయువును నెఱ్ఱుది నెఱ్ఱుదిగా లోపలికి వీల్చి పిన్నుట నోరు మూసి ఆపీల్చినవాయువును కడుపు లోనికి మ్రింగి దానిచేత కడుపులోపల కడిగినట్టుగా నిటుఅటు వ్యాపించు జేసి అనంతరము గుడద్వారమున విడచివేయవలెను.

ఫలము:—ఇటులు మాటిమాటికి నభ్యసించు చుండుట వలన, రక్తశుద్ధియును-సర్వరోగక్షయమును- జఠరాగ్ని ప్రదీప్తియును కలుగును.

వారినారధౌతి:—కంఠము పర్యంతము నోటినిండాచన్నీ శృగాని వేడినీళ్లుగాని త్రాగి వానిని నెఱ్ఱుదిగా మ్రింగి కడుపులో ఇటూఅటూ గలపరించి గుడద్వారమున విడచివేయవలెను.

ఫలము:—నాడులయందలి వలినమును పోగొట్టి శరీర కాంతినిచ్చి రోగముల పుట్టకుండ జేయును.

అగ్నిసారధౌతి:—నాభిభాగముగుంట్టను వెన్నెముకకు అంటునటులనొత్తుచు మరల నుబ్బించుచుండవలెను.

ఫలము:—ఇటులు దినమువకు నూరుపర్యాయములు చేయుచుండినచో మస్తమైన ఉదరరోగములను నివారించి జల రాగ్నిని సృష్టింపరచి యోగాభ్యాసమునకు సహాయకారియగును.

బహిష్కృతధౌతి:—కాకచుంచువువలె నోరు తెరచి వెలుపలివాయువును వీల్చి ఒకటిన్నర గంటలవరకు కడుపులోను కుంభించి అనంతరము గుదద్వారమున విడిచి వేయవలెను. ఇటుల ఒకటిన్నర గంటలవరకు వాయుధానిముచేచు శక్తి లిగినతరువాత, నాభిలోతునీళ్లలో నిలుచుండి, శక్తి నాడి అనుపొత్తికడుపులోనుండి మూలాధారమువరకు వ్యాపించియున్న పెద్దతిత్తిని గుదద్వారముగుండా నెన్నుదిగా జాగ్రత్తతో వెలుకలికిదీసి నీటిలో శుభ్రముగా కడిగిపిన్నుల మరల గుదద్వారముగుండా ఆతిత్తి నెన్నుదిగా లోపల ప్రవేశ పెట్టవలెను.

ఫలము:—ఈక్రియవలన దేహమందలి మలమంతయు నశించి శరీరకాంతినిచ్చి రోగముల పుట్టకుండ జేయును.

దంతధౌతిలో-దంతమూలధౌతి-జిహ్వమూలధౌతి-కర్ణధౌతి-కపాలరంధ్రధౌతి అని నాలుగు భేదములు గలవు.

౧. దంతమూలధౌతి:—చంద్రరసముచేగాని-శుచియైన మృత్తికచేతగాని అనుదిన మువయమున లెస్సగా దంతములకు దోముట.

ఫలము:—నోటికంపు పోగొట్టి దంతములకు పటుత్వ మిచ్చును.

౨. జహ్వధాతి:—తర్జని - మధ్యమ - అనామిక అను మూడు వేళ్లతోను నాలుకపై న బాగా రుద్దగా వెడలెడు శ్లేష్మమును ఉమ్మివేసి అనంతరము వెన్నచేత నాలుకను రుద్ది నాలుకయొక్క చివరను చిన్న యినుపపటకారునంటి సనిముట్టుతో బట్టుకొని నెమ్మదిగా నాలుక వెలుపలకు వచ్చునటులు లాగుచుండవలెను.

ఫలము:—ఇటులు అనుదినమున సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయములందుఁ జేసినచో ఖేచరిముద్రకు సహకారియై ముదిమిలేక శరీరపటుత్వము గలిగి జహ్వదోషముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

౩. కర్ణధాతి:—రెండు చెవిరంధ్రములలోను తర్జని - అనామిక వేళ్లను జొనిపిత్రిప్పుచు శుద్ధిచేయుట.

ఫలము:—కర్ణరోగములను మాన్పి బాధిర్యమును కలుగనియ్యక లోపలఁ బుట్టెడి నాదములను చక్కఁగా వినుటకు శక్తి కలిగియుండును.

౪. కపాలరంధ్రధాతి:—కుడిచేతి బొటనునవ్రేలితో అంగిలియందలి కొంకనాలుకను రుద్దుట.

ఫలము:—ఇటులు ప్రతిదినముకయమున నిద్రలేచిన లోడనున్న భోజనానంతరమున్ను - నాయంత్రమున్ను - రుద్దుచుండినయెడల కఫదోషముల నివారించి నాడుల శుద్ధిపరచి దివ్యదృష్టినిచ్చును.

హృద్ధాతియందు:—దండధాతి-వమనధాతి - వస్త్రధాతి అని మూడుభేదములు గలవు.

౧. దండధాతి:—అరటికాడనుగాని- పసపుకాడనుగాని- పేపబెత్తమునుగాని నోటిలోనుంచి నెమ్మదిగా మ్రొంగి హృదయమువరకు చేరినవెంటనే తిరిగి వెలుపలకుఁ దీయుట.

ఫలము:—వాత - పిత్తములను వెలుపలకు వెళ్లఁద్రోసి హృదయరోగములను నివారించి ఆరోగ్యమిచ్చును.

౨ వసునధౌతి:—అనుదినము భోజనానంతరము పుక్కిట నిండానీళ్లుత్రాగి ఆకాశము సంకచూచుచు కొంచెముసేపుండు. పిమ్మట ఆనీళ్లను గలసరించి ఉమ్మివేయవలెను.

ఫలము:—పిత్తశ్లేష్మములు సశించి ఆరోగ్యమిచ్చును.

౪. వస్త్రధౌతి:—నాలుగంగుళముల వెడల్పును పడి హేను మూరలపొడవును గల సన్నని మృదువైన తెల్లవస్త్రమును చల్లనీళ్లతోతడిపి రోజూసూర్యోదయాత్పూర్వము దినమున కొకమూరనంతను హెచ్చించుచు క్రమముగ మ్రింగి మరల నెన్నదిగా వెళ్లఁ గ్రక్కుచుండువలెను.

ఫలము:—ఇటుల ౧౫ మూరల వస్త్రమును మ్రింగఁగలిగిన తర్వాత అనుదినము అభ్యసించిన యెడల, గుల్మ - జ్వర - స్త్రీహ-కుష్ఠ-కఫ-పిత్తాదిరోగములు సశించి-శరీరమునకు ఆరోగ్యమును-బలమును కలిగించును.

మూలశోధనధౌతి:—ససపుకాడచేతగాని-మధ్యపువ్రేలి చేతగాని గుదద్వారము లోపల నీటితో కడుగుచుండవలెను.

ఫలము:—మలబద్ధము - అజీర్ణము-ఆమదోషము-నివారణమై శరీరమునకు కాంతినిబలమునిచ్చి జతరాగ్నిప్రదీప్తించును.

బస్తిక్రియయందు - జలబస్తి-ఫలబస్తి అని రెండువిధములు గలవు.

౧. జలబస్తి:—బొడ్డులోతుగల నీటిలోదిగి ఉత్కటాసనమునఁ గూర్చుండి గుదద్వారమున నీటిని లోపలికి వీల్చి మరల వెలుపలకు విడుచుచుండుట.

ఫలము:—ప్రమేహము-గుదావర్తము మొదలగు జాడ్య ఘృణలను పుట్టించు క్రూరవాయువును నశింపజేసి మన్తఫళరీర తుల్యమైన దేహకాంతినిచ్చును.

ఫలబస్తి:—పశ్చిమతానాసనమునఁ గూర్చుండి అశ్వినీము క్రత్రో వాయువును ఆకుంచన ప్రసారముల చేయుచు కడుపును నలుముఖములఁ ద్రిష్పంచంకవలయును.

ఫలము:—మలబద్ధము-అజీర్ణదోషము నివారణమై జఠ రాగ్నిని సృష్టిపొందించును.

౪. నేతిక్రియ:—జానెడుపొడవుగల సన్ననినూలి త్రా టిని ముక్కురంధ్రముల ద్వారా లోపలికి నెక్కించి నోటిలోనికి వచ్చినప్పిట్ల ఆ రెండుకొనలను రెండుచేతులఁ బట్టుకొని నెమ్మ దిగా ఇటూ అటూ లాగి ముఖమునుండి వెలుపలకుఁ దీయ వలయును.

ఫలము:—శ్లేష్మరోగములు నశించి దివ్యదృష్టిని కలు గించి భేచరీసిద్ధి ప్రాప్తించును.

నాలిక్రియ:—పొత్తికడుపు నరములను కడుపులోపల అటూ ఇటూ కుడి యెడమ పార్శ్వములకు గిరగిర ద్రిష్పూట.

ఫలము:—సర్వరోగములను నివారించి జఠరాగ్నిని సృష్టి పొందించును.

౫. త్రాటకక్రియ:—కనురెప్పలు మూచుకుండ కంటి నుండి నీరుకారునరకు ఏనస్తువునై నను ఏకలక్ష్యముతో చూచు చుండుట.

ఫలము:—నేత్రరోగములన్నిటిని నివారించి దివ్యదృష్టిని గలిగించి శాంభవిముక్తసిద్ధిప్రాప్తించును. చత్వార మెన్నటి కిని గలుగకుండును.

౬. కపాలభాతిక్రియయందు:—వ్యుత్క్రమము - వావక్రమము-సీతక్రమము అని మూఁడువిధములు.

౧. వ్యుత్క్రమకపాలభాతి:—నాసికారంధ్రములనుండి త్రాగిననీటిని నోటిగుండా వెడలఁగ్రక్కట.

ఫలము:—శ్లేష్మరోగ నివారణ అగును.

౨. వావక్రమకపాలభాతి:—ఎడమముక్కురంధ్రమునుండి వెలుపలివాయువును లోపలికిపీల్చి-కుడిముక్కురంధ్రముద్వారా వెలుపలికి విడుచుటయును-తిరిగి కుడి ముక్కురంధ్రముద్వారా పీల్చినవాయువును ఎడమ ముక్కుద్వారా వెలుపలికి విడుచుటయును అభ్యసించుచుండవలయును.

ఫలము:—శ్లేష్మాదిరోగము నివారణమగును.

౩. సీతక్రమకపాలభాతి:—నోటితో త్రాగిననీళ్లను ముక్కురంధ్రముల ద్వారా వెలుపలకు వెడలఁగ్రక్కచుండవలెను

ఫలము:—నాసికారోగముల నివారించి దేహకాంతిపచ్చును-ముదిమినిపోఁగొట్టును-శ్లేష్మరోగహరమగును.

౨. ఊ. ద శ వా యు ని రూ ప ణ ము.

వాయువులు:—ప్రాణ, అపాన, వ్యాన, ఉదాన, సమాన, నాగ, కూర్మ, కృకర, దేవదత్త, ధనుంజయ అని పదివిధములు అందు.

౧. ప్రాణవాయువు హృదయస్థానమందుండి శ్వాసలను లోపలికి పీల్చుచు వెలుపలికి వెడలించుచుండును.

౨. అపానవాయువు మూలాధారమున గుడస్థానముననుండి మలమూత్రముల వెడలించుచుండును.

౩. వ్యానవాయువు శరీరమందంతటనువ్యాపించి శుక్లశోణితములను సూచి చెప్పచుండును.

౪. ఉదానవాయువు కంఠస్థానమందుండి శరీరపుష్టినిచ్చుచుండును.

౫. సమానవాయువు నాభిస్థానమందుండి భుజించిన అన్నమును జఠరాగ్నిచే పచనముచేయుచుండును.

ఈ అయిదును ప్రాణాదిపంచవాయువులనబడును. ఇవి స్థూలశరీరసంబంధములై యున్నవి.

అభిప్రాయభేదమున ప్రాణవాయువు ముఖ - నాసిక - హృదయ - నాభి - పాదాంగుష్ఠస్థానములయందును - అపానవాయువు - గుహ్య - లింగ - ఊగు - ఉవర - కటి - స్థానములందును వ్యానవాయువు - కర్ణ - కంఠ - నేత్ర - కపాల - ముఖ - మణిబంధస్థానములయందును - ఉదానవాయువు - పాదములు, సర్వసంధులయందును సమానవాయువు జఠరాగ్నిబలీయముచేత సర్వాంగమందును వ్యాపించియుండునని తెలియుచున్నది.

౬. నాగవాయువు-ఉద్ధారక్రియనును.

౭. కూర్మవాయువు- రెప్పలుమూయుట తెరచుటయును

౮. కృకరవాయువు-చీడుటయును.

౯. దేవదత్తవాయువు - ఒడలువిరుచుట ఆనలించుటయును జేయును.

౧౦. ధనంజయవాయువు సర్వశరీరమందు వ్యాపించి మృతినొందిన తరువాతకూడ ౪ గడియలవరకు శరీరమునందుండును.

ఈనాగాదిపంచ ఉపవాయువులు సూక్ష్మశరీరసంబంధములైనవి.

౨. ఋ. వింశతి ముద్రానిరూపణము.

షట్క్రమలనాన నాడీశుద్ధి అయిన తరువాత గతస్థ
 రణమం దుదాహరించిన దశవాయువులు ఆయానాడులయంద
 నిగాటంకముగా ప్రసరించి ఆయాపనులుచేయుచు నేవిధమయిన
 రోగముల పుట్టనియ్యకుండుటకును, సుషున్ననాడి బ్రహ్మరంధ్ర
 మున ప్రవేశించుటకును, దృష్టి స్వభాసిద్ధుగు చంచలమున్న
 మాని ఏకలక్ష్మ్యముతో నుండుటకును, ముద్రల నభ్యసించుట
 కర్తవ్యమగుటచేత నిందు ముద్రావిరణము దెలుపబడును.

ముద్రలు:—మహాముద్ర-నభోముద్ర-ఉడ్డియాణబంధ
 ముద్ర-జాలంధరబంధముద్ర - మూలబంధముద్ర-మహాబంధ
 ముద్ర-మహావేధముద్ర-భేచరిముద్ర- విశరీతకరణిముద్ర-యో
 నిముద్ర-వజ్రోళిముద్ర-శక్తిచాలనముద్ర-తటాకముద్ర-నుండు
 కముద్ర, శాంభవిముద్ర-అశ్వినీముద్ర - పాశినీముద్ర - కాకి
 ముద్ర-మాతంగముద్ర - భుజంగముద్రఅని యిరువదివిధము
 లైవ ముద్రలుగలవు.

౧. మహాముద్ర:—ఎడమకాలిచేత గుదద్వారమును
 ఒత్తి కుడికాలిని సాచి ముక్కు నేలకు తగులునట్లుగాను న్రేళ్లు
 పైకి ఉండునట్లుగాను ఉంచి ఆకుడికాలి బొటమనర్రేలును కుడి
 చేతితో పట్టుకొని గర్జమును వక్షస్థనమునకంటునట్లు నొత్తి
 భ్రామధ్యమున దృష్టినిలిపి ఏకలక్ష్మ్యముతో నుండువలెను. ఇటు
 లనే కుడికాలిమడమచేత గుదద్వారము నొత్తి యెడమకాలిని
 సాచి యెడమచేతితో పట్టునది. ఇటు లభ్యసించుటనలన
 త్తయ-శ్వాసకాసలు-గుదావర్త-స్థిహ-అజీర్ణ- జ్వరాదిరోగము
 లన్నియు నివారించును.

తర్వాత భూమధ్యమందు లక్ష్య ముంచుట.

ఫలము:—చిత్రై కాగ్రత గలిగి ధ్యానసిద్ధి గలుగును.

౧౬. అశ్వినీముద్ర:—గుదద్వారమును మాటిమాటికి ఆకుంచన ప్రసారములు (మూయుట-తెరిచుట) చేయుచుండ వలెను.

ఫలము:—గుదరోగములు నివారించి శరీరమునకు బలమును చుఱుకుండనమును ఇచ్చి కుండలినిని ప్రబోధించి అకాల మరణము కలుగకుండఁ జేయును.

౧౭. పాశినీముద్ర:—రెండుకాళ్లను ఎత్తి మెడలమీఁద పెట్టి లంకె వేసి కూర్చుండుట.

ఫలము:—కుండలిని ప్రబోధమై శరీరమునకు పుష్టిని బలము నిచ్చుట గలుగును.

౧౮. కాకిముద్ర:—పెదవులను కాకి చంచువులవలె పట్టి వాయువును నెమ్మది నెమ్మదిగా లోపలికి నోటితో పీల్చుట.

ఫలము:—సకలరోగముల నివారించి కాకివలె చిరం జీవినిగాఁ జేయును.

౧౯. మాతంగినీముద్ర:—కంఠములోఁ తున్నీళ్లలోనిలచి ముక్కురంధ్రములనుండి నీటిని పీల్చి నోటిగుండ వెళ్లఁగ్రక్కుచు, నోటితో త్రాగి ముక్కురంధ్రములనుండి వెడలించుచుండుట. ఇట్లనుదినము పలుసారులు మాటిమాటికి ఏకాంతస్థలమున నభ్యసించినయెడల నేనుఁగువలె బలశాలియై ఏవిధమైన రోగము లేక మృత్యువును జయించును.

౨౦. భుజంగినీముద్ర:—కంఠమును ముందునకుఁ జూచి నోటితో వాయువును లోపలికి పీల్చుచుండుట.

ఫలము:—అజీర్ణము-అగ్నిమాంద్యము మొదలగుఉదర రోగములను నివారణము చేసి సుఖము నిచ్చును.

ఈ యిరువదివిధములగు ముద్రల సభ్యసించుటవలన శ్వాసకాసలు, స్లీహా-కుష్టు-౨౦ విధములయిన శ్లేష్మజాడ్యములు మొదలగు రోగములన్నియు నివారణ మగుటయే కాక ప్రాణవాయువు సుషుమ్నానాడియందు ప్రవేశించుచు, దృష్టియేకవిధమయిన లక్ష్యము గలిగి యుండును. ఇందువలన నీ వింశతిముద్రలు ప్రాణాయామమునకు పూర్వోంగములై సాధన భూతము లగుచున్నవి.

౩. ఆసనములు.

ఈప్రపంచమునం దెన్ని విధముల జీవరాసులు గలవో అన్నివిధములగు నెనుబదినాలుగు లక్షల ఆసనములు కలవనియు నందు నెనుబదినాలుగు ఆసనములుమాత్రము ప్రకృతమున వాడుకలో నున్నటులు గాన్పించుచున్నది గాన వానివిధానమును ఫలనిరూపణమును ఇందు వివరింపఁబడును.

హెచ్చరిక:—యోగాంతరాయములగు నిద్రాలస్యాదులను సశింపఁ జేయుటకును శరీరమును స్వాధీనముచేసి జితేంద్రియత్వము నొంది యేవిధమైన రోగములను బుట్టనియ్యకుండ ఆరోగ్యస్థితి నిచ్చుటకును, ప్రాణవాయువును సుషుమ్నానాడియందు ప్రవేశింపఁ జేయుటకును, ఉపయోగకరమగు నీయాసనములసిద్ధి త్వరలో ప్రాప్తించుటకై ఆసనాభ్యాసారంభమున “మణిభ్రాజత్ ఫణాసహస్ర విధృతవిశ్వంభరామండలాయానంతాయ నాగరాజాయ నమః” అని ఆదిశేషునకు నమస్కరించి పూజించి ధ్యానింపవలయును.

ఇక నుదాహరింపఁబోవు ఆసనవిధులయందు శిరస్సు నెట్లుంచ వలసినదియుఁ జెప్పియుండనిసక్షమున సంభవము నచో జాలంధరబంధము నాచరింపవలెను. దృష్టియొక్క నియమమును చెప్పియుండనియెడల సాధ్యమైనచో భ్రామిధ్యమున దృష్టి నిలుపవలెను. చేతు లుంచవలసిన నిర్ణయ ముదాహరింపనియెడల సిద్ధాసనమందువలెనే చేతులు నుంచవలెను. చేతుల చేత శరీరమండలి యే అవయవమున నైనను నట్టుకొమ్ముని చెప్పియుండనియెడల బొటనునవ్రేలితోను-తర్జనివ్రేలితోను నట్టుకోవలెను. మఱియు కాళ్లు చేతులు సవ్యాసనస్యముగ మార్చి ఆసనము వేయవచ్చును.

౧. సిద్ధాసనము:—ఎడమ కాలిమడినును సీసని (సృష్టణములకును-గురద్వారమునకును మధ్య దేశము) యందుంచి కుడికాలిమడిమెను లింగముపై నుంచి-గర్జమును హృదయమునకు నాలుగంగుళములపైన నంటునటులు శిరమును నంచి జాలంధరబంధముతోఁ గూర్చుండి భ్రామిధ్యస్థానమందు దృష్టి నిలిపి అడ్డోస్త్రీలితలోచనుండై నాభియొద్ద నెఱుచేతిని తిగుగ వేసి ఆ అఱచేతియందు కుడిచేతిని అఱచేయియొకి ఉండునటులుంచి శిరస్సుతప్ప తక్కినశరీరమంతయు సంకరలేక తిన్నగా సరిగా నుండునటులు స్థిరచి త్తముతోఁగూర్చుంపవలెను. ఇదియే సిద్ధాసనము. దీనితో సంబంధించిన (1) వజ్రాసనము (2) గుప్తాసనము (3) ముక్తాసనము అని మూఁడు అవాంతరభేదములు కలవు. అవి యెట్లనిన:—

వజ్రాసనము:—కుడికాలిమడినును సీసనియందుంచి యెడమకాలి మడినును లింగమందుంచి శేషించినవిధి సిద్ధాసనమువలె నుంచుట.

గుప్తాసనమనఁగా:—ఎకమకాలిమడిమలింగముమీఁదనుంచి దానిపైని కుడిమడిమనుంచి సిద్ధాసనమువలె గూర్చుండుట.

ముక్తాసన మనఁగా:—ఎకమకాలిమడిమ నీచనియందుంచి దానిపైన కుడిమడిమ నుంచి సిద్ధాసనమందువలె గూర్చుండుట.

ఫలము:—శ్వాసోచ్ఛ్వాసములు తిన్నగా జరుగుచు క్రమముగా మందగించును. ఆయాసము లేక విశేషకాలము కూర్చుండవచ్చును. ప్రయత్నము లేకయే వృత్తి స్థిరత నొందును. రక్తము శరీరమందంతటను చక్కఁగ ప్రవహించి ఆరోగ్యము నిచ్చును. ఇందు మూల-జాలంధర-ఉడ్డియాణముల నెఱువ మూఁడుబంధములు అనాయాసముగ సిద్ధించును.

౨. పద్మాసనము:—కుడిపాదమును ఎకమతొడమీఁదను, ఎకమపాదమును కుడితొడమీఁదను ఉంచి - చేతులను వీఁచునైపుచుండి త్రిప్పి కుడిచేతి అంగుష్ఠతర్జనులతో కుడికాలి బొటనునవ్రేలును-ఎకమచేతియంగుష్ఠతర్జనులతో నెకమకాలి బొటనునవ్రేలును గట్టిగా పట్టుకొని - గర్జమును రొమ్మున కంటించి-భ్రామధ్యమందు దృష్టి యుంచి-శరీరము నంకరలేక తిన్నగా నుంచుట బద్ధసన మనఁబడును. మఱియు సవ్యాప సవ్య మనఁగా ముందుగా ఎకమపాదమును కుడితొడమీఁదనుంచి పిమ్ముట కుడిపాదమును ఎకమతొడమీఁద నుంచి శేషించిన దంతయు పై రీతిగనే ఉంచుట. ఇదియు కర్తవ్యము. ఇది గాక కేసలము కుడిపాదమును ఎకమతొడమీఁదను-ఎకమపాదమును కుడితొడమీఁదను ఉంచి సిద్ధాసనమందువలె చేతులనుంచి జాలంధరబంధముచేత గర్జమును రొమ్మున కంటించి భ్రామధ్యమునందు చూచుచుండుట లఘుపద్మాసన మనఁబడును.

ఫలము:—శిరస్సుకాక శేషించినశరీరము అవక్రగతిగా నుండుటచేత శ్వాస చక్కగా వెడలుచు రక్తము ఆయానా డులయందు ప్రవహించును. క్రమముగా శ్వాస మందగించి వృత్తి యేకాగ్రత నొందును. అన్నివిధములయిన రోగములను నశింపజేసి శరీరమున కారోగ్య మిచ్చును. నిద్రాస్వప్నములఁ బాఱఁదోలి చుఱుకుండన మిచ్చును.

3. దృఢాసనము:—ఎకమచేతని ముడిచి మోచేయి నేలకు తగులునట్లుగాను అఱచేతి ఆధారముమీఁద శిరసు ఆను నట్లుగాను చేసి యెడనుప్రక్కను ఒత్తిగిలి పరుండి నృషణ ములకు ఒత్తిడి తగులకుండ నుండునటులు రెండుకాళ్లు చాచి చంచలత లేక పరుండుట.

✓ ఫలము:—స్వప్నములు నశించును-వీర్యపాతము శమించును-పవనగతి చక్కగా నుండి రోగముల పుట్టనియ్యదు. జఠ రాగ్ని సృష్టినొందును-మఱియు నీ ఆసనమున కొద్దికాలము నిద్రించినను విశేషకాలము నిద్రించినంత సుఖము నిచ్చును కాన యోగాభ్యాసి గా ఆసనమున నిద్రించుట యుక్తము- ఇట్లే కుడిప్రక్కను ఒత్తిగిలి పరుండనలెను-సవ్యాసనవ్యము.

౪. వీగాసనము:—ఎకమకాలిమడిమను గుఱ్ఱాసనమున ఉత్తరదక్షిణముగా నుండునటులు అష్టముగా ముడిచి కూర్చుండి కుడికాలిని నిలువుగా ముడిచి యామడిను కుడికాలిఁగాటమన వ్రేలికి తగులునట్లుగా నుంచి కూర్చుండుట.

౪. ప్రకారాంతరము:—ఎకమపాదమును కుడితొడ క్రిందనునిచి కుడిపాదమును ఎకమతొడమీఁదనునిచి కూర్చుండుట.

ఫలము:—రెప్పుపాటు క్రమముగ తగ్గిపోవును-అపాన వాయువు ఊర్ధ్వగతి గలదియై శరీరమునకు బలము నిచ్చును.

౫. సవనముక్తాసనము:—కుడిమడిమ కుడిపిఱుండునకును ఎడమమడిమ యెడమపిఱుండునకును తగులునటులు స్పష్టణలము కిరుస్త్రక్కల నుంచి రెండు మోఁకాళ్లను దగ్గఱకు చేర్చి రెండుచంకలక్రిందికి వచ్చునట్లుగా చేసి రెండుచేతులచేత మోఁకాళ్లపై నుండి బంధము వేసి కూర్చుండట.

ఫలము:—మలాశయనుంచలి అపానవాయువు శించును.

౬. వానుపాదసవనముక్తాసనము:—ఎడమకాలిమడిమ నడ్డముగా ముడిచి లింగస్థానమున నుంచి కుడికాలిని నిలువుగా ముడిచి యామడిమ యెడమకాలిబొటమనప్రేలి కంటునటులుంచి కూర్చుండి కుడిమోఁకాలు కుడిచంకక్రిందికి చేర్చి రెండుచేతుల బంధించి కూర్చుండట.

ఫలము:—మలాశయశుద్ధి అగును.

౭. ధీరాసనము:—రెండుమడిమలు గుండవ్యాయమునకిరుస్త్రక్కల నుంచి, రెండు మోఁకాళ్లను అగ్రభాగమున నేలకు తగులునటులు కూర్చుండి కుడియఱచేతిని ఎడమచంకను ఎడమ అఱచేతిని కుడిచంకను ఉంచవలెను.

ఫలము:—నిద్రాస్వనాశన మగును.

౮. దక్షిణపాదసవన ముక్తాసనము:—వామపాదసవనముక్తాసనమునకు సవ్యాపసవ్యభేదము గాన కుడికి ఎడమ-ఎడమకు కుడి అని గ్రహించవలయును.

ఫలము:—సమనుగును.

౯. శ్యాపగమనాసనము:—కుడికాలి మునివ్రేళ్లమీఁద కూర్చుండి శరీరభార మంతయు ఆ మునివ్రేళ్లయం దుంచి కుడి మోఁకాలిని కుడిచంకక్రిందికి చేర్చి ఆ మోఁకాలిని రెండుచేతుల కడియ కౌఁగిలించి యెడమకాలిని అడ్డముగా మడిచి

యెడమపాదము కుడిమీఁగాలిమీఁద నుంచి కూర్చుండుట-
ఇది దక్షిణశ్వాసగమనాసనము-ఇట్లే సవ్యాసనవ్యముగఁ జేసిన
వామశ్వాసగమనాసన మగును.

ఫలము:—వామాసనమందు వామశ్వాసయును దక్షి
ణాసనమున దక్షిణశ్వాసయును చలించుచుండును. శ్వాసగతు
లను మార్చుట కీయాసన ముపయోగించును.

౧౦. శబ్దీనుతానాసనము:—కూర్చుండి రెండుకాళ్లను
చాచి కుడిచేతితో కుడికాలిబొటనునవ్రేలిని, ఎడమచేతితో
ఎడమకాలిబొటనునవ్రేలిని పట్టుకొని, లలాటము మోఁకాలికి
తగులునట్లుగా నుంచి మోఁకాళ్లు భూమిమీఁదనుండి పై కెత్త
కుండ భూమికి అంటించి ఉండి భ్రామిధ్యుస్థానమును చూచుచు
జాలంధరబంధమున కూర్చుండుట.

ఫలము:—ప్రాణవాయువు సుషుమ్న నాడియందు ప్రవే
శించును. జఠరాగ్ని ప్రదీప్త మగును-కడుపు పలుచు గును.
ఆరోగ్య మిచ్చును-ఈ ఆసనాభ్యాసముచేతఁ దప్ప సుషుమ్న
యందు ప్రాణవాయువు సులభమిగాఁ బ్రవేశించఁజూదు
గనుక దీని వనశ్యము నభ్యసించవలెను.

౧౧. వాతాయనాసనము:—కుడికాలిమీఁద నిలువఁ
బడి యెడమకాలిమడమ కుడిగజ్జయొద్దను, ఎడమమోఁకాలు
కుడిసీలమండయొద్దను నుంచి రెండుచేతులు హృదయమున
చేర్చి భ్రామిధ్యమున లక్ష్యముంచి ధ్యానించుచుండవలయును.

ఫలము:—నిద్రాలస్యాదులు సశించి చిత్తము ఏకా
గ్రత నొందును.

౧౨. మయూరాసనము:—రెండు అటచేతులు భూమి
మీఁద ఆనించి, రెండుమోచేతులు నాభి కిరుసప్రక్కల నుంచి

వానిభారముమీఁద శరీరము సంతయు లేవనెత్తి కష్టవలె వంకర లేక సరిగా భూమి కంటకుండ నుంచుట.

ఫలము:—గుల్మ-జలోదర-స్టీహ-వాతపిత్త-కఫాదిరోగములు నశించును. నిద్రాలస్యములు త్వరలో నశించును-జఠరాగ్ని వృద్ధిని బొంది విషమిళితమయిన అన్నమును భుజించినను జీర్ణమై జబ్బు చేయకుండును.

౧౩. మత్స్యేంద్రాసనము:—కుడిపాదమును ఎడమ తొడమీఁద నుంచి యెడమచేతిని వీఁపువైపునుండి త్రిప్పి తీసికొనివచ్చి కుడికాలిమడిమను పట్టుకొని-పిమ్మట నెడమకాలిమడిమ కుడిమోఁకాలికి తగులునటు లుంచి కుడిచేతిని ఎడమమోఁకాలి వెలుపలనుండి త్రిప్పి తీసికొనివచ్చి యెడమపాదాంగుష్ఠమును పట్టుకొనునది. ఇటులే సవ్యాసస్వయముగ మార్చిన ప్రకారాంతర మగును.

ఫలము:—ఎట్టి ప్రచండరోగ మయినను నశించును-జఠరాగ్ని వృద్ధి నొందును; కుండలిని ప్రబోధ మగును - నిద్రయథోచితముగ నుండును. తాలుమూఱమునుండి ప్రవించు అన్యుతధార స్థిరమై యుండును. దీనిని పూర్వము మత్స్యేంద్ర, నాథుఁ డభ్యసించి యోగసిద్ధి నొందెను గనుక దీనికి మత్స్యేంద్రాద్రాసన మని పేరు గలిగెను.

౧౪. కుక్కుటాసనము:—పద్మాసనమున కూర్చుండి పిక్కల తొడలసందునుండి రెండుచేతులను దూర్చి భూమిమీఁద మోపి ఆరెండు అఱచేతులబలము సంతయు మోపి శరీరమును పైకి లేవనెత్తుట.

ఫలము:—నిద్రాలస్యములు నశించును-జఠరాగ్ని వృద్ధి

నాందును. అన్నము అతిత్వరగా జీర్ణమగును. నాడులయందు మలశుద్ధి అగును.

౧౫. గోరక్షాసనము:—ఎడమమడిమను సీననికి వామ భాగమునను, కుడిమడిమను దక్షిణభాగమునను ఉంచి ఆమడి మలు ముందునకు వచ్చునట్లుగాను వ్రేళ్లు వెనుక కుండునట్లు గాను త్రిప్పి రెండు అటచేతులను వీచువైపున నుండి త్రిప్పి తీసికొనివచ్చి రెండు అటకాళ్లను జోడించి జాలంధరబంధమున కూర్చుండి నాసా గ్రద్వష్టి నొందుట.

ఫలము:—సకలరోగనాశన మగును. స్వప్నము నశించును-వీర్యపాతము శమించును - దీనిని గోరక్షనాథుఁ డభ్యసించి యోగస్థి నొందెను గాన గోరక్షాసనమని పేరుగలిగెను.

౧౬. భద్రాసనము:—వృషణములసమీపమున రెండు అరికాళ్లను జోడించి కూర్చుండి చేతులను సిద్ధానమందువలెనే యుంచుట.

ఫలము:—కఠినమైన ఆసనముల నభ్యసించినందువలన కలిగెడు శ్రమము ఈ ఆసనమువలన శమించి విశ్రాంతి నిచ్చును.

✓ ౧౭. ఊర్ధ్వపద్మాసనము:—అర్ధ పద్మాసనమునకూర్చుండి శిరస్సును భూమియందుంచిన రెండు అటచేతులమీఁద మోపి శరీరము సంతయు పై కెత్తి నణకకుండ నుండుట.

ఫలము:—ప్రాణవాయువు అధోగతియును అపాన వాయువు ఊర్ధ్వగతియును అయి సుషుమ్నానాడియందు ప్రవేశించును.

✓ ౧౮. అర్ధపాదాసనము:—ఒంటికాలిమీఁద చక్కగా నిలిచి రెండవకాలిమడిమను మొనటిమోఁకాలియొద్ద ఆనించి రెండుచేతులను హృదయమున జోడించుట.

ఫలము:—శ్వాసగతి తగ్గి శరీరమునకు బలమిచ్చును.

౧౯. పూర్ణపాదాసనము:— రెండుకాళ్లను భూమిమీఁద నుంచి వంకర లేకుండ సరిగా నిలువఁబడి రెండుచేతులను మోఁకాళ్లకు తగులునటులు సాచి యుంచుట.

ఫలము:—నిద్రాలస్యములు నశించును.

౨౦. దక్షిణాసనము:—కుడిచేయి తలక్రింద పెట్టుకొని కుడిచేత్తుగా ఒత్తిగిలి కాళ్లు సాచి పరుండుట.

ఫలము:—శ్వాసగతి మందగించును.

౨౧. శవాసనము:—వెలికిలగా భూమిమీఁద పరుండి రెండుచేతులను రెండుకాళ్లను సాచి యుంచుట. యోగాభ్యాసము చేసినపుడు కలిగెడిశ్రమను నివారించఁజేయును. విశ్రాంతి గలుగును-దీనినే మృతాసన మని కూడ వాడెదరు. ఇట్లే పరుండి చేతులు మోఁకాళ్లవై పునకు చాచుటకు బదులు గా శిరసువై పునకు చాచినయెడల దండాసన మగును. వెలికిలకు బదులుగా బోరిగిల పండుకున్నచో అధ్వాసన మగును.

౨౨. వామదక్షిణపాదాసనము:—కుడికాలిమీఁద నిలువఁబడి యెడమకాలిని వంకర లేకుండ ముందునకుచాచి రెండుచేతులను హృదయమున చేర్చి యుంచుట.

ఫలము:—కుడిశ్వాస నడుచుచు-ఇటులే యెడమపాదముమీఁద నిలువఁబడిన ఎడమ శ్వాస నడుచును.

౨౩. ధనుషాసనము:—రెండుకాళ్లు చాచి కూర్చుండి కుడిచేతితో నెడమకాలిబొటనవ్రేలిని, ఎడమచేతితో కుడికాలి బొటనవ్రేలిని పట్టుకొని యెడమకాలిని కుడిచేవి కంటునటులును, కుడిపాదమును ఎడమచేవి కంటునటులును నంచి పట్టు

కొనవలె-ఏకాలు నంచునో అదిగాక రెండవకాలిని చాచియే యుంచవలెను.

ఫలము:—ఆలస్యనాశన మగును-కుండలినీశక్తి ప్రబోధమగును-ఏపార్శ్వపుకాలును చెవివలకు లాగునో ఆపార్శ్వపునాడి ఊర్ధ్వగతి యగును.

౨౪. ద్విపాదశిరాసనము:—కూర్పుండి రెండుపాదములను మెడలమీఁద పెట్టి హృదమునందు చేతులు జోడించి యుండట-దీనిని పాశినీముద్ర అందురు. ప్రకారాంతరము. పైవలెనే రెండుపాదములను మెడలమీఁద నుంచి రెండుచేతులను భూమిమీఁద ఆనించి ఆబలముచేత శరీరమును పైకి లేవనెత్తుట-దీనిని కొండలు వజ్రోళిముద్ర అందురు. ఏకపాదమే మెడమీఁద నుంచి కూర్పుండిన - వామపాదశిరాసన మనియు, దక్షిణపాద శిరాసన మనియు పేర్లు గలుగును.

ఫలము:— కుండలినీప్రబోధంబును బిందుజయమును అగును.

౨౫. స్థిరాసనము:—బాశిపెట్టు వేసికొని కూర్పుండి భ్రామిధ్యమందు లక్ష్య ముంచుట విశ్రాంతికర మగును.

౨౬. సృత్యోసనము:— రెండుచేతులను భూమిమీఁదవెలికిల వేసి జోడించి ఆ అటచేతులమీఁద శిరసును కుదురుగా నుంచి కాళ్ళు పైకి ఆకాశమార్గమున కెత్తి వంకరలేక స్థిరముగా నిలువబడి భ్రామిధ్యమందు చూచుచుండుట.

ఫలము:—ప్రాణజయము శీఘ్రకాలములోనగును గాన ప్రాణాయామాభ్యాసి దీని నవశ్యముగ నాచరించుచుండవలెను- ఇటులే తక్కిండుగానుంచి పైకెత్తినకాళ్లను మోఁకాళ్ళయొద్ద

ముడిచి మడిమలు పిఱుఁదులకు తాఁకించి స్థిరముగా నుండినచో అర్థస్మయోసన మనఁబడును.

౨౭. చక్రాసనము:— వంగియుండి రెండుచేతులతోను రెండుపాదాంగుష్ఠములను పట్టుకొనియుండుట-దీనినే వర్జులాసన మందురు.

ఫలము:— ప్రాణవాయువును అఘోగతియును అపానవాయువు ఊర్ధ్వగతియును అయి కుండలినీచ్రభోధ మగును.

౨౮. తాడాసనము :—నిట్టనిలువుగా రెండుపాదముల మీఁద నిలిచి రెండుచేతులను పైకెత్తియుంచుట.

ఫలము:— శ్వాసగతి మందగించును.

౨౯. దక్షిణచతుర్థాంశపాదాసనము:—కుడికాలిమడిమ గుదద్వారమున కెడమభాగమునను ఎడమమడిమ కుడిభాగమునను ఉంచి కూర్చుండుట.

ఫలము:—నిద్రాలస్యనాశనము.

30. ఊర్ధ్వస్థానపాసనము:—మొగ్గ వేసినట్లుగా రెండుచేతులను రెండుపాదములను భూమిమీఁద మోపి నడుమును తక్కినశరీరమును పైకెత్తి వెలకిల వంగియుండుట.

ఫలము:—నిద్రాలస్యములు నశించును-అపానవాయువు హరించిపోవును.

31. వామసిద్ధాసనము:—వామపాదమును నీవని యొద్ద నుంచి దక్షిణపాదమును చాచి యెదురుగా నుంచి కూర్చుండుట-ఇటులే దక్షిణపాదమును నీవనియొద్దనుంచి వామపాదమును ముందునకుచాచియుంచి కూర్చుండుటదక్షిణసిద్ధాసనమగును.

ఫలము:—కాళ్ళనొప్పులు పోవుచు-శరీరమునకు బలము నిచ్చును.

32. స్వస్తికాసనము:—కుడిపాదము ఎడమకాలియొక్క పిక్కకు తొడకు నుధ్యనును ఎడమపాదమును కుడికాలియొక్క పిక్కకు తొడకు నుధ్యభాగమునను ఉంచి సిద్ధాసనమందు నలె రెండుచేతులునాభియొద్దనుంచి భ్రాశుధ్యమందులక్ష్యము నిలిపి జాలంధరబంధముగాఁ గూర్చుండవలయును.

ఫలము:—ఇది జపాదులు కుసయు క్తము-ఆరోగ్యకరము.

33. వివేకాసనము:— కుడిచేతిని ఎడమచంకకిందను, ఎడమచేతిని కుడిచంకకిందను ఉంచి భక్తితో నున్నట్టు నిలువఁ బడియున్నచో ఉత్థితవివేకాసన మనియును, ఇటులే చేతుల నుంచి స్వస్తికాసనమున కూర్చుండినచో స్థితివివేకాసన మని యు వాడఁబడును.

ఫలము:—చిత్త శాంతి గలుగును.

34. తర్కాసనము:—స్వస్తికాసనమునఁ గూర్చుండి రెండుమోచేతులను రెండుతొడలమీఁద నానించి రెండలఱ చేతులమీఁద తలనుమోపి విచారణ చేయునటు లుండుట పూర్వతర్కాసన మనియును; స్వస్తికాసనమునఁగూర్చుండి యెడమ తొడమీఁద నెడమమోచేయి మోపి యెడమ అఱచేతిమీఁద తలను ఆనించి కుడిచేతిని కుడి తొడమీఁద మోపి కూర్చుండుట వామతర్కాసన మనియును; ఇటులే కుడిచేతిమీఁద తలను మోపి యెడమచేతిని ఎడమతొడమీఁదమోపిన దక్షిణతర్కాసనమనియును వాడెవరు.

ఫలము:—చిత్తైకాగ్రత గలుగును-విశ్రాంతి నిచ్చును.

35. నిశ్చాస్వాసనము:—రెండుకాళ్లను ముందునకు నరి గాఁజూచి కాళ్ళవ్రేళ్లు సైకి నిలువఁబడి ఉండునటులు మడిమల

భూమిమీఁద నానించి రెండు బొటమన ప్రేళ్ళను రెండు మడిమలను దగ్గటదగ్గటగా నుంచి కూర్చుండుట.

ఫలము:—శ్వాసగతి నిలిచిపోవును- శరీరమునకు బలము నిచ్చును.

31. అర్ధకూర్మాసనము:—మీఁగాళ్ళు నేలకు తగులునట్లును, మడిమలు పిఱుఁదులకు తగులునట్లును, మోఁకాళ్లు హృదయముక్రింద నుండి నేలకు అంటునట్లును, కాళ్లను ముడిచి ముందునకు బోర్ల పరుండి మోచేతులు మోకాళ్లకు తగులునట్లును, అఱచేతులతో నోటిని మూసి పరుండుట.

ఫలము:—ఇంద్రియజయ మగును-శ్వాసగతి తగ్గును.

32. గరుడాసనము:—కుడికాలిమీఁద నిలువఁబడి యెడనుకాలిని కుడికాలిపై నుండి చుట్టి యెడనుకాలి ప్రేళ్లను కుడిమీఁగాలిమీఁద నానించి రెండుచేతులను మెలిక వేసి త్రిప్పి రెండు అఱచేతులను జోడించి ఆ రెండుచేతుల ప్రేళ్ళతో ముక్కు మూసికొని నిలువఁబడి యుండుట.

ఫలము:—ప్రాణవాయువు సుషుమ్ననాడీ ప్రవేశ మగును-నిద్రాస్యములు నశించును-చిత్తైకాగ్రత నిచ్చును.

ప్రకారాంతరము:—రెండు కాలి ప్రేళ్లు-మోకాళ్లు నేల మీఁద మోపి రెండుమడిమలమీఁద పిఱుఁదుల నానించి కూర్చుండి రెండు అఱచేతులను వెలికిల ఉండునట్లుగా రెండుమోచేతులను మోకాళ్లమీఁద నానించి చేతులు సాచి నిశ్చికూర్చుండుట.

33. సింహాసనము :—నీచనియొక్క యెడనుభాగమున కుడినుడిమయును- కుడిభాగమున ఎడమమడిమయును ఉంచి కూర్చుండి రెండు అఱచేతులను మోకాళ్లమీఁద నానించి

తోమ్ము విటిచి - నోరు తెటిచి నాలుకను బైటికి వ్రేలాడవేసి జాలంధరబంధముతో భ్రామధ్యమును చూచునది.

ఫలము:—బంధత్రయసిద్ధియు బలవృద్ధియు జరరాగ్ని ప్రదీప్తియు నగును.

37. త్రికోణాసనము:—గొంతుకూర్పుండి కుడిమోచేతిని కుడిమోకాలిమీఁదను, కుడి అటచేతిని కుడికణతక్రిందను ఆచునట్లు కుడిచేతిని ముడిచి యుంచి, యెడమమోచేయి యెడమమోకాలిమీఁద నంటునట్లు ఎడమచేతిని చాచి కూర్పుండుట దక్షిణత్రికోణాసన మనియు, ఇట్లే యెడమ అటచేతిమీఁద ఎడమకణత నుంచి కుడిచేతిని చాచి యుంచి కూర్పుండుట వామత్రికోణాసన మనియు వాడెనరు.

ఫలము:—అపాసవాయువు ఊర్ధ్వగతి యగును.

౪౦. ప్రాథనాసనము:— ధీరాసనమునఁ గూర్పుండి మోకాళ్ల మీఁద నిలువఁబడి రెండుచేతులను హృదయమునఁ జేర్చుట.

ఫలము:—నిద్రాల్సములు నశించును - కుండలినీప్రబోధ మగును.

౪౧. పాదత్రికోణాసనము:—కుడికాలిమడిమ సీవనిని ఒత్తి కూర్పుండి యెడమమోకాలిని భూమిమీఁద మోపి యెడమపాదమును ఎడమరొండికి సమానుగా నెత్తి ఒక మూర దూరమున నిలిపి యుంచి సిద్ధాసనమందవలె చేతుల నాభివద్ద నుంచునది. దీనిని వామపాదత్రికోణాసన మందురు-ఇట్లే సవ్యాపసవ్యముగ కుడి యెడమల మార్చిన దక్షిణపాదత్రికోణాసన మందురు. వామాసనమందు వామనాడియు, దక్షిణాసనమందు దక్షిణనాడియు మందముగ చలించును. ఇట్లే రెండుమోకా

శ్లమీఁద నిలువఁబడి యెడమపాదమును ఎకమరొండికి సమము గను, కుడిపాదమును కుడిరొండికి సమముగను పైకెత్తి రొండికి ఒక్కొక్కమూర దూరముగ నుంచిన పూర్ణపాద త్రికోణాసన మందురు.

౪౨. భుజాసనము:—ఎడమకాలిమడిమను నీవనికింద నుండునటులు ముడిచి కుడికాలిమడిమ యెడమకాలిసీలమండ కంటునటులు నిలువుగా ముడిచి, కుడిమోచేతిని కుడిమోఁకాలిమీఁదను కుడిఅట చేతిని కుడిపిఱుఁదను అంటునటులు ముడిచి యెడమమోచేతిని ఎడమపార్శ్వమున నేలమీఁద మోపి యెడమ అటచేతిమీఁద గల్గము నానించి యెడమనైపునకు ఒరిగి కూర్చుండిన వామభుజాసన మనియును, ఇటులే సవ్యాపసవ్యములుగ మార్చిన దక్షిణభుజాసన మనియును వాడెదరు.

ఫలము:—వామాసనమందు దక్షిణనాడియు, దక్షిణాసనమునందు వామనాడియు చలించుచుండును.

౪౩. హస్తాభయంకరాసనము:— స్వస్తికాసనమున కూర్చుండి కుడిచేతిని కుడిమోఁకాలినద్ద చిన్నద్ర పట్టి యెడమ చేతిని ఊర్ధ్వభాగమున కెత్తి ప్రేళ్ళచు నిలువుగా నుంచిన వామ హస్తాభయంకరాసన మనియును, ఇటులే కుడిచేతి నెత్తి యుంచిన దక్షిణహస్తాభయంకరాసన మనియు వాడెదరు.

ఫలము:—శ్వాసములు విపరీతగతిగ నడుచును.

౪౪. అంగుష్ఠాసనము:—ధీరాసనమునలె కూర్చుండి మోఁకాళ్లను నేల కానించక పైకెత్తి చేతులు హృదయమున జోడించి బొటమన ప్రేళ్లమీఁద శరీరభారము నుంచి కూర్చుండుట-అపాసవాయువు ఊర్ధ్వగతి అగును. ఏకపాదాంగుష్ఠము

మీఁద శరీరభారము మోపి రెండవకాలిని మొదటితోడమీఁద నుంచిన వామాంగుష్ఠాసనము అగును.

౪౫. ఉత్కటాసనము:—ఉభయ పాదాంగుష్ఠములను భూమిమీఁద మోపి మడిమలు పై కెత్తి కుర్చీమీఁద కూర్చు న్నట్టుగా పిఱుఁదులను మోఁకాళ్లకుఁచరిగా నుండునటులు నంచి యుంచుట.

ఫలము:—శ్వాసము స్తంభించును-ప్రాణహాయవు సుషు మ్నయందు ప్రవేశించును.

౪౬. జ్యేష్ఠికాసనము:—నెలికలగా పరుండి రెండు కాళ్ళను చాచి దగ్గఱగా నుంచి రెండుచేతులను తలకు రెండు ప్రక్కల నంటునటులు పైకి సరిగా చాచి యుంచుట.

ఫలము:—వీశ్రాంతికరము.

౪౭. అర్ధపాదాసనము:—కుడికాలిని ముడిచి కుడిమడి మను కుడిపిఱుఁదున కంటునటులుంచి కుడిమోఁకాలిమీఁద ఎడమమోఁకాలిని సంధించునటు లుంచి రెండుచేతులను వీఁపుకట్టున భూమిమీఁద ఆనించి కూర్చుండుట వామార్ధపా దాసన మనియును, ఇటులే నవ్యాపసవ్యముగ కూర్చుండిన దక్షిణార్ధపాదాసన మనియును వాడెదరు.

ఫలము:—శ్వాసగతి మందగించును.

౪౮. హస్తభుజాసనము:—ఎడమకాలు ఎడమభుజము మీఁద నుంచి ముందునకు పాదము నచ్చునటులును, కుడికాలు కుడిభుజముమీఁదనుంచి ముందునకు కుడిపాదము నచ్చునటు లును చేసి రెండుచేతులతోను మెడను పట్టుకొని కూర్చుండుట.

ఫలము:—కుండలినీప్రబోధ మగును. ఒక్కొక్కకాలు

మాత్రమే యిట్లుంచి పట్టుకొనినచో ఆయాహస్తభుజాసన మని వాడెదరు.

౪౯. వామవక్త్రాసనము:—కుడికాలిని ముడిచి కుడిమ డిమను ఎడమతోడక్రింద నుంచి యెడమకాలిని గూడ వంక రగా ముడిచి యెడమనుడిమను ఎడమపిఱుఁదన కంటునటు లుంచి, రెండుపాదములకు ఒక జేనెఁడుదూర ముండునటులు భూమిమీఁద నానించి స్వస్థికాసనమందువలె చేతుల నుం చునది.

ఫలము:—ఆలస్యనాశనము.

✓౫౦. జాన్వాసనము:—ఎడమకాలినుడిమ గుదద్వార మునకు కుడిస్త్రక్కగా నుంచి కుడిమోఁకాలిని ఎడమమోఁకా లిమీఁద నునిచి కుడిమడిమ గుదద్వారమునకు ఎడమభాగమున నుంచి రెండుచేతులను హృదయమునఁ జేర్చి కూర్చుండుట వామజాన్వాసన మనియును, విపరీతగతిని నిట్లే కూర్చుండిన దక్షి ñజాన్వాసన మనియును వాడెదరు.

ఫలము:—అపానవాయువు ఊర్ధ్వగతి యగును. జర రాగ్ని వృద్ధి పొందును.

౫౧. శాఖాసనము:—ఎడమపాదమును కుడిమోఁకా లిసందున నునిచి కుడిపాదమును ఎడమపిక్కమీఁద నునిచి చేతులను నాభివద్ద చేర్చి యుంచుట నామశాఖాసన మనియు, నిద్రయే విపరీతగతి చేసిన దక్షిణశాఖాసన మనియు వాడెదరు.

ఫలము:—ఆరోగ్యకరము.

౫౨. త్రిస్తంభాసనము:—ప్రార్థనాసనమున కూర్చుండి రెండుకాళ్ల బొటమనప్రేళ్లను నేల నానించుటకు ఒదులుగా పై కెత్తి మడిమలు పిఱుఁదులకు తగులునటు లుంచుట.

ఫలము:—జతరాగ్ని శృద్ధి పొందును.

✓౫౩. పాదఅపానగమనాసనము:— శాఖాసనమువలె గూర్చుండి కుడిమడిమను నాభిస్త్ర దేశమున నుంచుట దక్షిణపాద అపానగమనాసన మనియును, ఎకమమడిమ నుంచినచో వామపాద అపానగమనాసన మనియును వాడెదరు.

ఫలము:—అపానవాయువు బహిర్గత మగును.

౫౪. హస్తచతుష్కోణాసనము:—కుడిమడిమను గుద ద్వారమునం దుంచి కుడికాలు ముందునకు ముడిచి యెడమ మడిమను ఎకమమోచేతినందునకు వచ్చునటులు ముడిచి పై కెత్తి రెండుచేతులను మెడమీఁద లంకెవేసి కూర్చుండుట వామహస్తచతుష్కోణాసన మనియు, ఇట్లే విచరీతగతిం జేసిన దక్షిణహస్తచతుష్కోణాసన మనియు వాడెదరు.

ఫలము:—వామాసనమున దక్షిణనాడియును, దక్షిణాసనమున వామనాడియు చలించుచుండును.

౫౫. కూర్మాసనము:—కుడిమడిమను గుదద్వారము నకు ఎడమభాగమునను, ఎకమమడిమను గుదద్వారమునకు కుడిభాగమునను ఉంచి గుదద్వారమును మూసికూర్చుండి రెండుచేతులను రెండు రొండలనద్దనుఉంచి స్థిరముగానుండుట.

ఫలము:—అపానసహితవీర్యము ఊర్ధ్వగతి యగును. ఇంద్రియములు బహిర్గతము గాకుండును. శరీరమందు బలశృద్ధి అగును. దీనినే గోముఖాసన మని కొందఱు వాడెదరు.

౫౬. గర్భాసనము:—కుక్కుటాసనమునఁ గూర్చుండి లోపలికి దూర్చినచేతులలో మెడమీఁద లంకెవేసి పట్టుకొనుట గర్భాసన మనియు ఉత్తాన కూర్మాసన మనియు వాడెదరు.

ఫలము:—నిద్రాలస్యములు నశించును-ఇంద్రియశాంతి అగును.

౫౭. ఏకపాదవృత్తాసనము:—వృత్తాసనముననుండి ఒక పాదముమాత్రము చాచి యుంచి రెండవపాదమును గజ్జలవర్ష ముడుచుట.

ఫలము:—అపానము ఊర్ధ్వగతి అగును.

౫౮. ముక్తహస్తవృత్తాసనము:—రెండు అటచేతులను కుడిఅటచేతిని కుడిపార్శ్వమున ఎడమఅటచేతిని ఎడమపార్శ్వ మున ఒకమూర దూరముగా నేలను మోపి యీ రెండుఅటచే తులకు నడుమను శీరము నుంచి తల క్రిందుగాను కాళ్లు ఊర్ధ్వ ముగాను ప్రాణము అధోగతిగ నుండునటులు తిన్నగా సంకర లేకనైనను చేతు లాధారములేక కేవలనిరాధారముగా నైనను ఉండుట.

ఫలము:—అపానము ఊర్ధ్వగతి అగును.

౬౦. ద్విపాదపార్శ్వాసనము:—రెండుమోఁకాళ్లమీఁద నిలుచుండి రెండుపాదములను కటిస్రదేశమునకు రెండుభాగ ముల సంతునటులు ముడిచి హృదయమున చేతులు జోడించి భ్రామిష్యమున లక్ష్య ముంచి నిలుచుట.

ఫలము:—అపాననాయువును, శుక్లమును ఊర్ధ్వగతి యగును.

౬౧. కందపీఠాసనము:—ద్విపాదపార్శ్వాసనమువలెనే మోఁకాళ్ళమీఁద నిలుచుండి రెండుపాదములను లింగస్థానము మీఁదుగా నాభివర్గఠ కందస్థానమున కంటునటు లుంచుట.

ఫలము:—ఇటులు రెండుపాదములచేత ౭౨ వేలనాడు లకు కూడ స్థాన మగు కందస్రదేశమును అదుముటచేత అన్ని

నాడులయందును మలశుద్ధి అగును. అపానవాయువు చక్కఁబడును. ఇందువలన విశేషోష్ణము కలిగి కుండలినీస్రబోధమై సుషుమ్నామార్గమందు ప్రాణవాయువు సంచరించును.

౬౨. ప్రాణపాదాసనము:—ఎడమపాదమును కుడితొడ క్రింద నుంచి కుడిపాదమును ఎడమతొడమీఁద నుంచి కూర్చుండుట కుడిచేతితో చిన్నున్ర పట్టి కుడిమోఁకాలినద్దను ఎడమచేయి యెడమమోఁకాలినద్ద నుంచుట.

ఫలము:—విశ్రాంతికరము.

౬౩. ఉపధానాసనము:—కుడిస్రక్కను పరుండి కుడికాలు కుడిచేయి చాఁచి యుంచి, యెడమకాలిని మెడమీఁద పెట్టి పగుండుట.

ఫలము:—శ్వాసగతి విపరీత మగును.

౬౪. ఊర్ధ్వపంయుక్తపాదాసనము:—వృతాసనమున తల క్రిందుగాను కాళ్లు మీఁదుగాను నిలిచి పైనున్నకాళ్లను గురదావరమునద్దకు ముడిచి తెచ్చి అక్కడ రెండుపాదములను శోడించి యుండుట.

ఫలము:—ప్రాణవాయువు అధోగతియు అపానవాయువు ఊర్ధ్వగతియునై కుండలినీస్రబోధ మగును.

౬౫. అర్ధశవాసనము:—శవాసనమునపగుండి రెండుకాళ్ళను వెనుకకుముడిచి రెండుపాదములను రెండు పిఱుఁదులక్రిందను ఉంచి రెండుచేతులను హృదయమున సంధించుట.

ఫలము:—మలాశయమునందలిసులము శీఘ్రముగా బైటికి వెళ్లిపోవును. మలబద్ధవ్యాధి నాశనమగును.

౬౬. అపానాసనము:—స్వస్తికాసనమునఁ గూర్చుండి కుడిచేతిబాటమనవ్రేలికి తక్కినవ్రేళ్లకు మధ్యనున్న భాగముచేత

కుడి రొండిని ఎఱ్ఱనుచేతి అయిదువ్రేళ్ళుచేత ఎఱను రొండిని గట్టిగా నొక్కట.

ఫలము:—అపానవాయువు ఊర్ధ్వగతి అగును.

౬౭. యోన్యాసనము:— సిద్ధాసనమునఁ గూర్చుండి యోనిముద్రను రెండుచేతులఁ బట్టుట.

ఫలము:—ఇంద్రియ ప్రాణచిత్తములు నిరోధమగును.

౬౮. మంచూకాసనము:— రెండు మోఁగాళ్లు నేలకు తగులునటులును రెండుఅరికాళ్లతోను గురదవారమును కప్పి రెండుచేతులను మోఁకాళ్లమోఁద ఆనించి కూర్చుండుట.

ఫలము:—అపానవాయువు ఊర్ధ్వగతి యగును.

౬౯. పర్వతాసనము:— పద్మాసనమునఁ గూర్చుండి రెండుచేతులను పైకి శిరస్సుమోఁదికి సరిగా నెత్తి కరపుటము జోడించి యుంచుట.

ఫలము:—ఉదాసవాయువు బలవత్తర మగును.

౭౦. శోభాసనము:— బోర్ల పండుకొని తోమ్ముక్రింద రెండుహస్తముల నునిచి ముఖము నేల కంటకుండ పైకెత్తి కాళ్లు సాచి పరుండుట.

ఫలము:—విశ్రాంతికరము.

౭౧. కోకిలాసనము:— పద్మాసనమునఁ గూర్చుండి రెండు మోఁచేతులను నేల నానించి కుడిచేతితో కుడికాలిబొటమన వ్రేలును, ఎఱనుచేతితో నెఱమకాలిబొటమన వ్రేలును పట్టుకొని యుండుట.

ఫలము:—కడుపు పలుచనై జఠరాగ్నిని వృద్ధి నొందించును.

౭౩. లోలాసనము:— పద్మాసనమునఁ గూర్చుండి కుడి అఱచేతిని కుడినైపువను, ఎఱనుచేతివ్రేళ్లను ఎఱనుచ్రక్కను

నేలమీఁద నానించి యీరెండ్రుచేతులమీఁద భారము నిలిపి శరీరమును భూమి కంటకుండ పై కెత్తుట.

ఫలము:—వాయువు చలనము దప్పి స్థిర మగును.

౨౪. ఉత్తమాంగాసనము:—లోలాసనమువలెఁ గూర్చుండి చేతులను పార్శ్వములం దుంచుటకు బదులుగా నెదుట నుంచి వానిపైన శరీరభారము మోపి పైకి లేచుట.

ఫలము:—శరీరమందు చల్లదనము ఉత్పన్న మగును. కండలిసీస్రబోధ మగును.

౨౫. ఉష్టాసనము:—బోర్ల పరుండి మోఁకాళ్లను వెనుకకు ముడిచి పిఱుదల కంటియున్న పాదములలో నెడమ పాదమును ఎడమచేతితోడను కుడిపాదమును కుడిచేతితోడను స్పృశించి ముఖము పై కెత్తి పగండ్రుట.

ఫలము:—గమనశక్తి నృద్ధి అగును. క్షుధాత్మస్థులను సహించుశక్తి గలుగును.

౨౬. హంసాసనము:—మయూరాసనము వేసి అనంతరము రెండ్రుపాదములు బొటమనవ్రేళ్ళను నేలను మోపి యుంచుట.

ఫలము:—జఠరాగ్ని నృద్ధి అగును. కడుపు కలుచనగును. అపానవాయువు బహిష్కృత మగును.

౨౭. ప్రాణాసనము:—కుడికాలిమడిమను ఎడమతొడ మీఁద నుంచి కుడిచేతిని కుడిమోఁకాలిమీఁద నానించి యెడమ అటచేతిని ఎడమపార్శ్వమున భూమిమీఁద మోపి యెడమమోఁకాలిని ఎడమభుజముమీఁద నుండునట్లును ఎడమపాదము లింగస్థానమున భూమిమీఁద నానునట్లును ఉంచి కుడివైపునకు ఒరిగి కూర్చుండుట.

ఫలము:—ప్రాణవాయువు అధోగతికి ఆకర్షింపఁబడును.

౭౮. కాన్తుకాసనము:—పద్మాసనమునఁ గూర్చుండి కుడి చేతితో నెడమకాలిబొటమనవ్రేలునును, ఎడమచేతితో కుడి కాలిబొటమనవ్రేలునును పట్టుకొనుట.

ఫలము:—శరీరమందు ఉష్ణము తగ్గించును. అపానవాయువు ఊర్ధ్వగతికి ఆకర్షింపఁబడును.

౭౯. ఆనందమందిరాసనము:—కుడిమడిమ కుడిపిఱుదుకిందను ఎడమమడిమ యెడమ పిఱుదుకిందను ఉంచి కుడిమడిమను కుడిచేతితోను ఎడమమడిమను ఎడమచేతితోను పట్టుకొని రెండుకాళ్లవ్రేళ్ళనుమాత్రము భూమిమీఁద మోపి శరీరభారము దానిమీఁద ఆనించి గొంతుకూర్చుండవలెను.

ఫలము:—మలాశయశుద్ధి అగును.

౮౦. ఖంజనాసనము:—గోముఖాసనమునఁ గూర్చుండి రెండుఅటచేతులను భూమిమీఁద మోపి వానిమీఁద శరీరభారమును మోపి కూర్చుండుట.

ఫలము:—అపానవాయువు ఊర్ధ్వగతి యగును.

౮౧. గ్రంధిభేదనాసనము:—పద్మాసనమునఁ గూర్చుండి రెండుమోకాళ్లను దగ్గఱకు చేర్చి రెండుచేతులతో లంకెవేసి కుడిఅటచేతిని ఎడమమోచేతివద్దను, ఎడమ అటచేతిని కుడిమోచేతివద్దను ఉంచి స్థిరముగా కూర్చుండవలెను.

ఫలము:—కాళ్లయందు చేతులయందు నుండునాడల గ్రంథులు భేదింపఁబడును.

౮౨. సర్వాంగాసనము:—శవాసనమువలెపరుండి కంఠమువఱకు శరీరమును భూమి కంటకుండ సూటిగా ఆకాశమునకు పై కెత్తినడుముక్రింద రెండుచేతులను ఆనించి ఆ రెండుమో

చేతులు భూమిమీఁద మోపి స్థిరముగానుండుట.

ఫలము:—ప్రాణాపానములగతి విపరీతముగ నడిచి యేవిధమైన రోగములను పుట్టనియ్యక శరీరమును నారోగ్యముగ చేయును.

౮౩ సమానాసనము:—స్వస్తికాసనమునఁ గూర్చుండి రెండుచేతులయొక్క అంగుష్ఠతర్జనుల మధ్యమములచేత కటి ప్రదేశమున రెండువైపుల నొత్తుచు రెండుచేతుల తిర్జనులచేత నాభిప్రదేశమును గట్టిగా బిత్తుచు నుండవలెను.

ఫలము:—సమానవాయువు బలవృద్ధి అగును.

౮౪. భుజంగాసనము:—బోరగిల పండుకొని రెండుచేతులను నాభికిను ప్రక్కల నుంచి నాభివద్దనుండి పైభాగము భూమి కంటకుంఁడ లేవనెత్తి నాభినుండి దిగువభాగము భూమి మీఁదనే ఆనించి యుంచవలెను.

ఫలము:—కుండలినీప్రబోధ మగును - జఠరాగ్ని వృద్ధి పొందును. సకలవిధరోగములు నశించును.

౮౫. పవనాసనము:—రెండుమోఁకాశ్శ్యమీఁద నిలువఁ బడి సమానాసనమందువలె నాభిని రెండుతర్జనులతో నొత్తుట.

ఫలము:—జఠరాగ్ని ప్రదీప్త మగును.

౮౬. మత్స్యసనము:—వెలికిల పరుండి పద్మాసనము వేసి రెండుచేతులను శిరస్సుపైనుండి లంకె వేసి స్తిమితముగా పరుండుట.

ఫలము:—మలశుద్ధి చేసి ఆరోగ్యము నిచ్చును.

౪. ప్రాణాయామ వివరము.

ప్రాణాయామ మనఁగా ప్రాణవాయువును సహజగతి నుండి మార్చి విపరీతగతి నొందించి నిరోధించుట. ఇందు పూర

కము-కుంభకము-రేచకము అని మూఁడు విధములైన సాధనములు గొవు.

పూరక మనఁగా:-- వెలుపలివాయువును లోపలికి పీల్చుట.

కుంభక మనఁగా:-- లోపలివాయువును వెలుపలికి పోకుండ లోపలనే నిలుపుట.

రేచక మనఁగా:-- లోపలివాయువును వెలుపలకు వెడల్చుట.

ప్రాణాయామసాధనము.

ప్రాణాయామమును సాధించుటకు ముందుగా నీదిగువ నుదాహరించుతీరున మూఁడువిధములైన ప్రాణాయామముల లో చెప్పినతీరున పూరక-కుంభక-రేచకముల సభ్యసించినయెడల అతిసులభముగా కేవలకుంభకమునం దలవాటుపడి శీఘ్రకాలములోనే సమాధిస్థితి ప్రాప్తించును.

౧. ప్రథమప్రాణాయామము:--పద్మాసనమునఁ గూర్చుండి గురుభ్యాసము చేసి గురువుచెప్పినరీతిని ధూమ్రార్ణవము గలిగి తేజోవంత మయిన “యం” అను వాయుబీజమును ధ్యానించుచు, ఆబీజమును ౧౬ మాఱు లుచ్చరించునంతకాలమునఱకు కుడిముక్కును మూసి యెడమముక్కుద్వారమున వెలుపలి వాయువును లోపలికి పీల్చుచుండవలెను. ఇదే పూరకము-ఇట్లు పీల్చుట ముగించినతోడనే యెడమముక్కును గూడ మూసి “యం” అను బీజమును ౬౪ సారు లుచ్చరించునంతకాలమునఱకు లోపలివాయువును వెలుపలికిరాకుండ నిరోధింపవలెను. ఇదే కుంభకము-ఇటులు కుంభకము ముగిసినవెంటనే యెడమ

ముక్కును మూసియే యుంచి కుడిముక్కుద్వారమున లోపలి వాయువును “యం” అను బీజము ౩౨ సారు లుచ్చరించునంత కాలమువఱకు వెలుపలికి నెన్నది నెన్నదిగా విడుచుచుండవలెను. ఇదియే రేచకము.

౨. ద్వితీయ ప్రాణాయామము:—నాభిస్థానమండలి అగ్ని తత్త్వమును తేజోహుషముగ ధ్యాసించుచు “రం” అను అగ్ని బీజమును ౧౬ సారు లుచ్చరించునంత కాలమువఱకు ఎడమముక్కును మూసి యుంచి కుడిముక్కుద్వారమున వెలుపలి వాయువును లోపలికి పీల్చి కుడిముక్కును కూడ మూసి ‘రం’ అను బీజమును ౬౪ సారు లుచ్చరించునంత కాలమువఱకు లోపలి వాయువును వెలుపలికి వెళ్ళకుండ నిరోధించి అనంతరము ఎడమముక్కును మాత్రము తెఱచి తద్ద్వారమున ‘రం’ అను బీజమును ౩౨ సారు లుచ్చరించునంత కాలమువఱకు లోపలి వాయువును వెలుపలికి నెన్నది నెన్నదిగా వెడలగొట్టవలెను.

౩. తృతీయ ప్రాణాయామము:—నానాగ్రమందు దృష్టి నిలిపి చంద్రబింబసమానమయిన కాంతిని ధ్యాసించుచు ‘రం’ అను బీజమును ౧౬ సారు లుచ్చరించునంత కాలము రెండుముక్కులద్వారమున వెలుపలి వాయువును లోపలికి పీల్చి రెండుముక్కులకూడ మూసి ‘రం’ అను బీజము ౬౪ మాలు లుచ్చరించినంత కాలము లోపలి వాయువును పోకుండ నిరోధించి అనంతరము సృధివీత తత్త్వమైన ‘లం’ అను బీజమును ౩౨ సారు లుచ్చరించునంత కాలమువఱకు లోపలి వాయువును రెండుముక్కులద్వారమున వెలుపలికి నెన్నది నెన్నదిగా వెడలించవలెను.

ఇట్లు మూడు విధములయిన ప్రాణాయామములను విడువకుండ దినమునకు ౮౦ చొప్పున నెలదినములపర్యంతము

అభ్యసించినయెడల ప్రాణాయామాభ్యాససిద్ధి కలిగి సమాధి స్థితి ప్రాప్తిండును.

ప్రాణాయామాభ్యాసమునకు కాలనిర్ణయము:— ప్రాతః కాలమున సూర్యోదయమునకుముందు ౧౫ ఘంటమొదలు సూర్యోదయానంతరము ౧౫ ఘంటవఱకును మధ్యాహ్నము ౧౦౫ ఘంటమొదలు ౧౫ ఘంట వఱకును సాయంకాలము సూర్యాస్తమయమునకు ముందు ౧౫ ఘంట మొదలు సూర్యాస్తమయానంతరము ౧౫ ఘంటవఱకును-అర్ధ రాత్రము ౧౦౫ ఘంట మొదలు ౧౫ ఘంటవఱకును ఈ ప్రకారము వేళ ఒకటింటికి ౩ ఘంటలు చొప్పున నాలుగు వేళలకు సంక్రేండు ఘంటలకాలము ప్రాణాయామ భ్యసించవలెను.

ప్రాణాయామ సంఖ్యావివరము.

- ప్రాతఃకాలమున ౮౦ ప్రాణాయామములును,
- మధ్యాహ్నకాలమున ౮౦ ప్రాణాయామములును,
- సాయంకాలమున ౮౦ ప్రాణాయామములును,
- అర్ధరాత్రము వేళ ౮౦ ప్రాణాయామములును,
- మొత్తముదినమునకు ౩ ౨౦ ప్రాణాయామములు చేయవలెను.

ప్రాణాయామ కాలమున ముక్కు మూయవలసినవిధము.

గృహస్థులు వానశ్రస్థులు అయినయెడల కుడిచేతియొక్క బాటమన ప్రేలితో కుడిముక్కును తక్కిననాలుగు ప్రేళ్లతో నెడమముక్కును మూయవలెను. బ్రహ్మచారులు యతీశ్వరులయినయెడల కుడిచేతిబాటమన ప్రేలితో కుడిముక్కును అనామిక కనిష్ఠికలతో నెడమరంధ్రమునును మూయుచు తర్జనీ మధ్యను ప్రేళ్లు ముక్కునకు తగులకుండ ముడిచి యుంచవలెను.

ప్రాణాయామమండలి తరగతులు.

కనిష్ఠప్రాణాయామము-మధ్యనుప్రాణాయామము-ఉత్తమప్రాణాయామము అని మూడు తరగతులు. అందు ఒకొక్క శకండ్లు. శకండ్లు. శకండ్లు.

కనిష్ఠప్రాణాయామమునకు పూరకం ౧ కుంభకం 3 ౨ చేచకం ౧౬ మధ్యనుప్రాణాయామమునకు ,, ౧౨ ,, ౪౦ ,, ౨౪ ఉత్తమప్రాణాయామమునకు ,, ౧౬ ,, ౬౪ ,, 3౨

పెక్కు గ్రంథములందు పూరక-కుంభక-చేచక ప్రాణాయామముల ప్రమాణములు మాత్రాపంజ్ఞతో తెలుపబడినవి. మాత్ర అనగా:—ఓంకారమును మగవస్థిమితో నుచ్చరించినంతకాలము గాని లేక-మోకాలిచుట్టు చేయి త్రిప్పి చిటిక వేసినంతకాలము గాని మాత్ర అనబడును. లెక్క చూచినచో నీమాత్రకును ఆసెకండ్లకును సరిపోవును.

ఇంక ప్రాణాయామ ప్రత్యాహార-ధారణ-ధ్యాన-సమాధులకుఁగల తారతమ్య నిందుఁ దెలుపబడును. ఉత్తమప్రాణాయామమునందలికుంభకకాలముగు ౬౪ సెకండ్లకు పండ్రెండు రెట్లు అనగా ౧3 మినిట్లవఱకు కుంభించెనేని ప్రత్యాహారమగును. అట్టి ప్రత్యాహారములు ౧౨ అగునేని అనగా ౨ ఘంటల 3౪ మినిట్లవఱకు కుంభించెనేని ధారణ అగును. అటువంటి ధారణలు ౧౨ అయినచో అనగా 3౪ ఘంటలవఱకు కుంభించెనేని ధ్యాననిష్ఠత గలుగును. ఇటువంటి ధ్యానములు ౧౨ అయినయెడల అనగా ౧౫ దినములపర్యంతము అవిచ్ఛిన్నముగా కేవల కుంభకమందుండెనేని సమాధిస్థితి లభించిన దని గుర్రెఱుఁగవలెను. ఇట్టి సమాధిస్థితియం దున్నఁవాడే బ్రాహ్మ్యప్రసంగమందును, స్వశరీరమందును న్యక్తి లేక

కేవలము పరమాత్మదృష్టితో నుండి అచోక్షసాక్షాత్కారమును పొందినచో ఆజ్ఞానమువలన సర్వి బంధములనుండి విడువబడిన వాడై ఆత్మ్యంతికదుఃఖరహిత స్రేయసపరచుపుగుమార్గమగు మోక్షము నొందును.

ప్రాణాయామసిద్ధి గలిగినచో చిహ్నములు ప్రాణాయామాభ్యాసకాలమున శరీరమున చెమట పుట్టినేని కనిష్ఠప్రాణాయామసిద్ధి గలిగిన దనియును, కంఠము గలిగినేని మధ్యమ ప్రాణాయామసిద్ధి గలిగిన దనియును, ప్రాణవాయువు బ్రహారంధ్రమున చేరి భూమిపైనుండి లేచుట కుత్సహించి కప్పగంతులవలె శరీరచలనము గలిగినచో ఉత్తమప్రాణాయామసిద్ధి గలిగిన దనియు గురైఱుగవలయును.

అట్లు చెమట పుట్టనపుడు ఆచెమటను దేహమందే చేతితో రుద్దవలెను గాని గుడ్డతో తుడువఁగూడదు. విసనకఱ్ఱితో విసరఁగూడదు. ఆచెమటను దేహమున రుద్దినయెడల దేహము చులకనగాను, దార్ధ్యము గాను ఉండి కాంతి నిచ్చును. గుడ్డతో తుడిచినను విసిరినను దేహమునకు నీరస మిచ్చును. అభ్యాసకాలమున క్షీణాభ్యములతో కూడిన అన్నమును మధ్యాహ్నము-రాత్రి భుజించుచుండవలెను. స్త్రీసంగము కూడదు-మార్గప్రయాణము అతిస్రంగము - కాయకష్టము - ఉపవాసము-వర్జింపవలెను.

ప్రాణాయామాభ్యాసకాలమం దనుషింపవలసిన బంధములు:—ప్రప్రథమమున మూలబంధముతోఁ గూర్చుండి పూరకము చేసి పూరకాంతమున జాలంధరబంధముచేసి కుంభించి కుంభకాంతమున ఉడ్యాణబంధమున రేచింపవలెను. ఇటులే ప్రతిసారి ప్రాణాయామమండలి పూరక-కుంభక - రేచకములకు

ముందుగా-మూలబంధ-జాలంధరబంధ - ఉద్యాణబంధములను ఆచరింపవలయును.

ఇచట ఈబంధముల యుపయోగము:— మూలబంధమువలన లోపలివాయువును అధోముఖముగ పోకుండ నాచును. జాలంధరబంధమువలన లోపలివాయువును కంఠము దాటి పైకి పోకుండ నాచును. ఉద్యాణబంధమువలన కడుపు లోని వాయువు సంతను ఊర్ధ్వముఖమున వెలుపలికి వెళులగ్రక్కును. ఈమూడు బంధములతో జేసిన పూరక - కుంభక-రేచకములతో గూడిన ప్రాణాయామమే కార్యకారి అగును. లేకున్న నిష్ప్రయోజనము.

అష్టవిధకుంభకనిరూపణము:— కుంభకములో - సహిత-సూర్య భేద-ఉజ్జయి, శీతలి - భస్మిక - భ్రామరి-మూర్ఖ-కేవల అని యెనిమిది విధములు గలవు.

౧. సహితకుంభకము:— ఇది సగర్భ మని-నిర్గర్భమని రెండువిధములయిన ప్రాణాయామములుగ విభజింపబడినది. అందు సగర్భప్రాణాయామమున సాధనమందు చెప్పినటులు సుఖాసనమున గూర్చుండి అకారమును ౧౬ మాఱు లుచ్చరించుచు పూరించి ఉకారమును ౬౪ మాఱు లుచ్చరించుచు కుంభించి మకారమును ౩౨ మాఱు లుచ్చరించుచు రేచింపవలెను.

ఇంక నిర్గర్భప్రాణాయామ మనఁగా:— ఏబీజమునుకూడ నుచ్చరింపక కేవలము పూరక - కుంభక-రేచకముల జేయుట. నిర్గర్భప్రాణాయామముకంటె సగర్భప్రాణాయామము కోటి గుణిత మెచ్చు ఫలము నిచ్చును.

౨. సూర్య భేదకుంభకము:— మూలబంధపూర్వకమైన అసనమున గూర్చుండి కుడిముక్కు రంధ్రమగు పింగళాద్వార

మున పూరించి జాలంధరబంధముచేత కుంభించి యెడమముక్కురంధ్రమగు ఇడాద్వారమున నెమ్మదిగా రేచించుట.

ఫలము:—ఇట్లు మాటిమాటికి ఆచరించుటవలన జఠరాగ్ని వృద్ధి అయి కుండలినీశక్తిని ప్రబోధించి మృత్యువును జయించును.

3. ఉజ్జయికుంభకము:—నోరుమూసి హృదయబలీయముచేత వెలుపలివాయువును రెండుముక్కులద్వారమున లోపలికి పూరించి పిన్నట రెండుముక్కులు మూసి కుంభించి అనంతరము నోటిద్వారమున రేచింపవలెను.

ఫలము:—హృదయ స్థితమయిన వాయువు కంఠపర్యంతము వ్యాపించి సంచరించుచున్నట్లు అనుభవ మగుచు; కఫరోగములు, క్రూరవాయువులు- అజీర్ణము- ఆమవాతము- ఊయ-కాసజ్వరము - స్త్రీహ మొదలగు రోగములను నినారించును.

౪. శీతలకుంభకము:—పెదవులను నిలువుగా పంచి నాలుకను రెండంగుళములపొడువుగా వెలుపలకు వచ్చునటులు చాచి నోటితో వాయువును పూరించి నోరుమూసి కుంభించి పిన్నట రెండుముక్కులద్వారమున రేచించుట.

ఫలము:—గుల్మ-స్త్రీహ- జ్వర- కఫ- పిత్తాదిరోగములు నశించి తుత్పిపాసల నణచి- విషము భుజించినను ప్రమాదము చేయకుండును.

అ నాంతరభేదము.

సీత్కారికుంభకము:—పూరకమందుమాత్రము నాలుకను దంతములలోపుగానే యిమిడ్చి ఆకుంచనము చేసి ఆ నాలుకచేత పూరించి తక్కిన కుంభకరేచకములు శీతలి కుంభకమువలెనే ఆచరించుట.

ఫలము:—ఇందువలన జిహ్వాయందు చల్లదనము పుట్టి వీర్యవృద్ధి గావించి స్త్రీసంగమమం దర్హతనిచ్చి- త్సుత్పిపాసలు- సిద్ధ్రాలసతలు లేకుండ జేసి శరీరమునకు బలము నిచ్చును. ఈ రెండును ఉష్ణకాలమం దభ్యసించిన శరీరమునకు చల్లనై ఆరోగ్య కరముగా నుండును.

౫. భస్మికకుంభకము:—పద్మాసనాసీనుడై కూర్చుండి ఉదర-గ్రీవములను వంచక సరిగా నుంచి నోరు మూసి రెండు ముక్కులచేత పూరించి కుంభించకుండ వెంటనే రెండుముక్కులద్వారమున రేచించుట. విడువకుండ పూరకరేచకములు చేయుచు నెపుడు అలసటగా నుండునో అపుడు బంధత్రయ పూర్వకముగా సూర్యనాడిద్వారమున పూరించి - కుంభించి- అనంతరము చంద్రనాడిద్వారమున రేచింపవలెను.

ఫలము:—వాత-పిత్త-శ్లేష్మములు నశించి జఠరాగ్నిని వృద్ధి నొందించి కుండలినీప్రబోధ మగును.

౬. భ్రాచురీకుంభకము:—నోరు మూసి తాలుబలమున ముక్కులద్వారమున పూరక కుంభక - రేచకములఁ జేయుట. ఇటు లభ్యసించునపుడు కంఠముమొదలు నాసికాపర్యంతము వాయువు భ్రమరనాదముతో సంచరించుచున్నటులు ద్యోతక మగును. ఇందువలన విశేషానందము కలుగును. ప్రకారాంతరాభ్యాసము కలదు. ఎట్లనఁగా:— నిశ్శబ్దకాలమగు అర్ధరాత్రునందు పద్మాసనమునఁ గూర్చుండి రెండుచేతులతో రెండుచేవులను మూసి నోరు బిగించి ముక్కులద్వారమున పూరక-కుంభక - రేచకములు చేయుట. ఇట్లాచరించుటవలన కుంభకకాలమునందు కుడిచేవియందు మొదట చిణి చిణి నాదమును తర్వాత క్రమముగా వంశనాదము - మేఘగర్జననా

దము - భ్రమరీనాదము - ఘంటానాదము-భేరీనాదము-మృదంగనాదము - దుందుభినాదము - అనాహతనాదము - వినఁబడి తుదకు ధ్వని గలుగును. ఆధ్వని వినుచుండినచో జ్యోతిర్దర్శనమగును. అందు మనస్సు లీనమయిన శీఘ్రకాలములో సమాధి సిద్ధి ప్రాప్తించును.

2. మూర్ఛాకుంభకము:—నోరు మూసి తాలు-కంఠ-హృదయముల యొక్క బలముచేత ముక్కులద్వారమున పూరించి జాలంధరబంధమున కుంభించి మనస్సును ఇతరపదార్థములనుండి తొలఁగించి భ్రామరధ్వనుండు నిలిపియుంది పిచ్చుట నెచ్చుదిగా ముక్కులద్వారమున రేచించుట.

ఫలము:— ఇట్లభ్యసించుటవలన మనస్సునకు చలన శక్తి తప్పి మూర్ఛ నొందినట్లుగా నుండి ఆస్థ్యయందు క్రోశించును-ఇదియే యోగముయొక్క ఫలము.

ప్ర క ా ర ం త ర ము.

స్థావినీకుంభకము:—నాసికా-తాలు-కంఠ - హృదయములయొక్క బలీయముచేత నోటిద్వారమున పూరించి ఉదరమందు కుంభించి పిచ్చుట నెచ్చుదిగా రేచింపవలెను. ఇందు వలన తామరాకువలె శరీరము నీటిపైన తేలునంత చులకనగా నుండి వాయుస్థిరత గలుగును.

౩. కేవలకుంభకము:—ఇదివఱలో చెప్పిన 2 విధములైన కుంభకముల నభ్యసించిన తర్వాత దీని నభ్యసించినయెడల అతిసులభముగా సాధ్యమగును. ప్రాణాయామముయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము ఈ కేవల కుంభకసిద్ధికొఱకే అయియున్నది. ఇది సిద్ధించినతరువాత ప్రాణాయామము నభ్యసించు నక్కఱ యుండదు.

ఈ కేవల కుంభకమునందు పూరక రేచకములను ఆచరింపకుండగనే లోపలనున్న వాయువును వెలుపలికి పోనియ్యక వెలుపలివాయువును లోపలికిరానియ్యక లోపలివాయువునున్న దాని నున్నట్టే నిలిపి యుంచుట. ఈ అభ్యాసమునకుఁ గాను మొదట నాచంపనలసిన విధి యెట్లునఁగా:—మనుజుఁ యొక్క ప్రాయత్న మక్కఱలేకుండ స్వతహాగానే జరుగుచుండు పూరక-కుంభక - రేచకములలో వాయువు లోపలికి వెళ్లునపుడు “సో” అను శబ్దమునఁ బ్రవేశించి మరల వెలుపలికి వాయువు వెళ్లునపుడు “హం” అను శబ్దముతో నెకలుచుండును - ఈ రెండు ధ్వనులయొక్క కూడికయే “సోహం” అనుశబ్ద మగును. ఇదియే అజపామంత్రము-దీనిని జపించుటయే అజపాగాయత్రి అనెదరు-కాన నీఅజపామంత్రనిరూపణమును దానితో ధ్యానించువిధానమును ఏతత్కాలమంతలి వాయుచలన నిర్ణయమును దెలుపఁబడును.

అజపామంత్రవిధానము:—స్వీతిమానవునికి అనుదినము సూర్యోదయము మొదలు తిరిగి సూర్యోదయమునఱకు “సోహం” అను రెండు అక్షరములతోఁ గూడిన అజపామంత్రము ౨౧, ౬౦౦ లు సాధులగుచుండును. ఆయినను దీనిని పెక్కండు గుర్తెఱుఁగకయే యుండురు-దీనిని గుర్తెఱిగిన యోగులు ౨౧, ౬౦౦. లు పర్యాయములలో చేతనైనంతనఱకు వేగమును తగ్గించుటకై స్వయత్నించి తుదకు శ్వాసము తగ్గిపోయి కేవల కుంభకమునకుఁ దెట్టురు-ఇందులకు శ్వాసగతిని దెలిసికొనుట కర్తవ్య మగుటచే నందుఁ దెలుపఁబడును.

శ్వాసగతినిర్ణయము:—సాధారణముగా మానవునియొక్క సరిమాణము ౬ అడుగులు. అనుదినము సాధారణముగా

ఠేచించునపుడు ౯ అంగుళములపర్యంతము వెలుపలికి వ్యాపించుచుండును. గానము చేయునపుడు ౧౨ అంగుళములును భుజంచునపుడు ౧౫ అంగుళములును నడుచునపుడు ౧౮ అంగుళములును నిద్రించునపుడు ౨౨ అంగుళములును మైథునకాలమందు ౨౮ అంగుళములును శరీరకర్ణము చేయునపుడు అంతకంటె అధికముగానును వెలుపలికి వాయువు వెడలి వ్యాపించుచుండును. కాబట్టి యీశ్వాసగతిని గుర్తెఱిగి యేకార్యమును చేయకుండ నెచ్చునిగా కూర్చున్నపుడు వ్యాపించు ౯ అంగుళముల ప్రమాణమును ఎంతతక్కువగా తగ్గించిన అంత యెక్కువకాలము జీవించి దీగ్ధాయుష్యవంతుఁ డగు నని తెలియునది-ఇట్లు క్రమక్రమముగా శ్వాసగతిని తగ్గించగా తువకు శ్వాస నిలిచిపోయి కేవల కుంభకమగును-ఈ అజపామంత్రము నిమిషమునకు ౧౫ సారులు జరుగుచుండును- యోగియైతవాఁడు శ్వాసగతిని తగ్గించినచో నిమిషమునకు ౩౦ సారు లగుచుండును - అప్పుడు మనోన్ననిస్థితి-లేక అమనస్కయోగము నొందును - ఈ కేవల కుంభకముచు ప్రతిమూఁడుగంటల కొకసారిచొప్పున దినమునకు ౮ పర్యాయము లాచరించుచుండవలెను - వీలులేనియెడల ఉదయము - మధ్యాహ్నము - సాయంకాలము - అర్ధరాత్రము తెల్లవాలుజామున అభ్యసించవలెను. అంతనటకు శక్తి చాలనియెడల ఉదయము మధ్యాహ్నము సాయంకాలము మున్నూలు ఆచరింపవలెను. ఈ కేవల కుంభకాభ్యాసము బాగుగా అగువఱకు అజపామంత్రము జపించు చుండవలయును. “సోహం” అను అజపామంత్రము దినమునకు ౨౧,౬౦౦ సారులు జప మగునని చెప్పఁబడెను.

దానివివరము:—మూలాధారమున, ౬౦౦ లును- స్వాధిష్ఠానమున ౬౦౦౦ లును - మణిపూర్ణకమున ౬౦౦౦ లును- అనాహతమున ౬౦౦౦ లును విశుద్ధచక్రమున ౨౦౦౦ లును- ఆజ్ఞానచక్రమున ౧౦౦౦ లును జనుగుచుండును.

ఈషట్చక్రముల వివరము ధ్యానస్మరణమందుఁ దెలుపఁబడుచున్నది.

౫. ప్రత్యాహారము.

౧౩. ప్రత్యాహారము చతుర్థయామానంతరము సూర్యునికాంతి అంతరించి పోయినటులు- యమ-నియమ-ఆసన-ప్రాణాయామముల నభ్యసించినతరువాత ప్రత్యాహారసమయమున మనోవికారము లన్నియు అంతరించియుండును.

ప్రత్యాహార మనఁగా:—స్వభావసిద్ధమైన వ్యాపారము నుండి మరలించి వేటొక వ్యాపారముచందుఁ బ్రవేశపెట్టుట. ఇచట యోగసంబంధమునకు జ్ఞానసంబంధమునకు ప్రత్యాహారవిధము నర్థింపఁబడును.

అందు యోగసంబంధ మెట్లనఁగా:—తాలమూలము నందలి చంద్రకళాయుక్తమై అధోముఖముగల విశుద్ధచక్రము నుండి స్రవించెడి అమృతధార నాభిస్థానమందలి సూర్యకళయగు జతరాగ్నియుక్తమై ఊర్ధ్వముఖముగల మణిపూర్ణచక్రమునందు పడి హరించిపోవుట స్వభావసిద్ధమై యున్నది. యోగి యైవఁడె విచారితకరిణిముద్రద్వారమున విశుద్ధచక్రమును ఊర్ధ్వముఖముగాను మణిపూర్ణచక్రమును అధోముఖముగాను చేసి అనంతరము విశుద్ధచక్రమునుండి స్రవించు అమృతధారను

మణిపూరకమందలి జత రాగ్నియందు పశుకుంఠచేసి ఆ అనుభవమును తా ననుభవించుచు చిరకాలజీవిత్యై పరమాత్మచింతన చేయు సమర్థుఁ డగును. ఇదియే యోగసంబంధమైన స్రత్యాహారము.

ఇంక జ్ఞానసంబంధమైన స్రత్యాహార మేమనగా:—ఇది వజ్రలో నభ్యసించియున్న యమనియమములవలన నైరాగ్యమును-ఆసన ప్రాణాయామములవలన శరీరారోగ్యపూర్వకమైన చిత్తైకాగ్రతయు ప్రాప్తించి యుండటచేత నిపుడు పరమాత్మచింతనము చేయు శక్తిగలవాఁడై నిశ్చలవృత్తితో తత్త్వవిచారము చేయనగును.

అదెట్లనిన:—ఈనానానూప స్రపంచమంతయు పృథివ్యప్తేజోవాయ్వాకాశము లనెడి పంచమహాభూతములనుండి పుట్టి నదనియును - ఆపంచమహాభూతములు శబ్దస్పర్శరూప రసగంధములనెడి పంచతన్మాత్రలవలనఁ గలిగిన వనియును, ఆపంచ తన్మాత్రములు శ్రోత్రస్పృక్ చక్షుర్జిహ్వఘ్రాణము లనెడు పంచజ్ఞానేంద్రియములవలన తెలిసికొనఁగలిగిత మనియును ఆపంచ జ్ఞానేంద్రియములకు వ్యాపారశక్తి మనస్సాహాయ్యమువలనఁ గలుగుచున్న దనియును దెలిసికొని వీని కంతటికి కారణము మనస్సని గుర్తెఱుగవలయును.

పిన్నట సీమనస్సు జడ మగుటచేత దీని కిట్టిశక్తి గలిగించినది జ్ఞానశక్తియని నిశ్చయించి, ఆజ్ఞానశక్తిగూఢ సుషుప్త్యవస్థయందు నిర్వాప్యపారము గలిగియుండుటచేత దానికి సాక్షియగువాఁ డొకఁ డున్నాఁ డనియును అట్టిసాక్షిభూతుఁడే పరమాత్మ యనియు తెలిసికొని తాను జాగ్రదవస్థలో నుండినపుడు శ్రోత్రేంద్రియమువలన వినునట్టి ప్రియాప్రియవాక్యములు

ను, ఘోషేంద్రియమువలన వాసనచూచునట్టి సుగంధ దుర్గంధపదార్థములును, నేత్రేంద్రియమువలనఁ జూచునట్టి మేధ్య మేధ్యపదార్థములును, త్వగింద్రియమువలన స్పృశించునట్టి మృదుకఠిన శీతోష్ణపదార్థములును, జిహ్వేంద్రియముచేత రుచి చూచునట్టి కటులఱణాది పదార్థములును వీనినన్నిఁటిని పరమాత్మస్వరూపముగా భావించి స్వభావస్థితులైన ఇష్టానిష్టముల నుండి మనసునుమరలించుట జ్ఞానసంబంధమైన ప్రత్యాహారము.

౬. ధారణ.

౧౪. ధారణ:—ధ్యానాభ్యాసము చేయుటకు ముందు ప్రాణచిత్తములను తన కిష్టముయినస్థానమున నిలుపుట ధారణ యనఁబడును. ఈధారణలో స్థూలధారణ యని సూక్ష్మధారణ యని రెండువిధములు. అందు స్థూలధారణలో సృష్టివీధారణ-అంభసిధారణ ఆగ్నేయధారణ వాయువీధారణ ఆకాశధారణ అని అయిదువిధములు.

౧. సృష్టివీధారణ:— లకారబీజము గలిగినటువంటిది యు, పఱపురంగు గలిగినటువంటిదియు, చతుష్కోణము గలిగినటువంటిదియు, బ్రహ్మయే అధిపతిగాఁ గలిగినటువంటిదియు అగు సృష్టివీతత్త్వమును హృదయమునందు ధ్యానించి ౨౫ ఘంటఱఱకు కేవల కుంభకముద్వారమున ప్రాణవాయువును నిరోధించియుండుట.

ఫలము:—సృష్టివీతత్త్వజయమై భూమియందలి పదార్థములవలన మృత్యుభయము లేక సుఖముగా నుండును.

౨. అంభసిధారణ:—వకారబీజము-కుందపుష్పవర్ణము-అర్ధచంద్రాకారము-విష్ణు వధిపతి-గల జలతత్త్వమును కంఠము

నందు ధ్యానించి ౨౫ ఘంటలవఱకు కుంభకముద్వాశ్రమున ప్రాణ వాయువును నిరోధించుట.

ఫలము:—జలతత్త్వజయ మయి జలభ్రూతభయము లేక సుఖముగానుండును.

3. ఆగ్నేయీధారణ:—రకారము-రక్తస్థము-త్రికోణాకారము-రుద్రాధిపతి-తాలుస్థానముగల అగ్నితత్త్వమును ధ్యానించుచు ౨౫ ఘంటలవఱకును కేవలకుంభకముద్వారమున ప్రాణవాయునిరోధము చేయుట.

ఫలము:—అగ్నితత్త్వజయ మయి అగ్నితలన నెట్టి భయము లేక నిర్భయముగా నుండును.

౪. వాయవీధారణ:—యకారబీజము - కృష్ణవర్ణము-వర్షులాకారము - ఈశ్వర దేవత-భ్రూమధ్యస్థానముగల వాయు తత్త్వమును ధ్యానించుచు ౨౫ ఘంటలవఱకు కుంభించి ప్రాణ నిరోధము చేయుట.

ఫలము:—వాయుతత్త్వజయ మయి వాయువునందు సంచారము చేయఁగలుగును.

౫. ఆకాశధారణ:—హకారబీజము-నీలవర్ణము - నిరాకారము-సదాశివదేవత-బ్రహ్మరంద్రస్థానము-గల ఆకాశతత్త్వమును ధ్యానింపుచు ౨౫ ఘంటలవఱకును కుంభించి ప్రాణనిరోధము చేయుట.

ఫలము:—ఆకాశతత్త్వజయ మయి మహాస్రళయము సం దే నను మృత్యుభయము లేక సుఖముగా నుండును.

ప్రకారాంతరము:—పాదాదిజానుపర్యంతము సృష్టిష్ఠానముగను, జాన్వాదిగుదపర్యంతము జలస్థానముగను, గుదాది హృదయపర్యంతము అగ్నిస్థానముగను, హృదయాదిభ్రూమధ్య

☞ ఈసంచికకు అనుబంధము.

సస్వరాంధ్రప్రయోగముగల

మ త గ్రంథ ము లు

- ౧ తెత్తికీయస్నార్తబ్రాహ్మణ నిత్యకర్తా
ష్టకము. దీనియంగు స్నాన, సంధ్య, బే
పాసన, వైశ్వదేవ, బ్రహ్మయజ్ఞ, ఫాలీ
పాకాద్యత్యావశ్యకములగు ౪౦ విష
యములుగలవు. అట్టబైండు ౨ ౦
డిటో డిటో కిత్తాబైండు ౨ ౮
- ౨ సంధ్యావందనముమాత్రము. ప్రాణా
యామ, ఆచమన సంకల్పాది సకలవిష
యములు ఆత్మవిద్యావిలాసముగలది ౦ ౪
- ౩ తీర్థశ్రాద్ధమహాలయవిధులు ౦ ౧౨
- ౪ గౌరీతులసీసంతానగోపాలపూజలు :-
స్త్రీపురుషులందఱకు అత్యావశ్యకమైనది ౦ ౪
- ౫ సదాచారము, సూర్యోదయము మొద
లుకొని రాత్రి నిద్రించువఱకు చేయ
వలసిన సకలవిషయములు, వైద్య,
ధర్మశాస్త్ర వచనముల నుదహరించి
సాంధ్రతాత్పర్యముగ వ్రాసినారము. ౦ ౮
డిటో డిటో కలికోబైండు ౦ ౧౨

- ౬ మంత్రపుష్పత్రయము:—విద్యారణ్య భాష్యాండ్రటీకాతాత్పర్య స్వరసమన్వితము ౦ ౪
- ౭ సూర్యసమస్కారమంత్రములు. డిటో ౦ ౮
- ౮ వైత్యమేధికప్రయోగము. ధర్మశాస్త్రకారికా సమేతము, అపరప్రయోగము నందుగలసకలవిధభేదములు. ఈగ్రంథమునందు తేటతెల్లముగప్రాయబడినవి ౦ ౪
- ౯ విఘ్నేశ్వరపూజా పుణ్యాహవాచసములు:—సస్వర, ఆండ్రటీకాతాత్పర్యసమన్వితములు. విష్వక్సేనపూజనయుగలదుం ౮

ఈ సస్వరాండ్ర టీకాతాత్పర్యములతోను ధర్మశాస్త్రచర్చలతోడను ఈక్రిందిగ్రంథములు ముద్రింపబడుచున్నవి. వలయువారు ముందుగా దరఖాస్తుచేసికొనవలయును.

- ౧ స్నానమంత్రములు (అచ్చులోనున్నవి.)
- ౨ సంధ్యావందనము ,,
- ౩ ఔషాసనహోమము ,,
- ౪ త్రిసుపర్ణమంత్రములు ,,
- ౫ వైశ్వదేవమంత్రములు ,,
- ౬ మహాసంకల్పము ,,
- ౧౦ సనత్సుజాతీయము, శంకరభాష్యాండ్ర టీకాతాత్పర్యసమన్వితము ౧ ౦

- ౧౯ ఆర్యవిద్యారహస్యము, భరతఖండము
 నందు సుప్రసిద్ధిగల వేదములు ౧౮ పు
 రాణములు, ౬౪ విద్యలు, షడంగము
 లు మున్నగువిద్యలయొక్క సమగ్ర
 చరిత్రము ౧ ౦
- ౨౦ వేదాంతచంద్రిక, ఆత్మచైతన్యమాత్ర
 స్వరూపముగా గలదనువిషయము శ్రీ
 తియ్యక్త్యనుభవములచేత వ్రాయబడినది ౮
- ౨౧ తైత్తిరీయార్థపారిజాతము ౦ ౮
- ౨౨ సంఖ్యార్థనామప్రకాశిక, సకలశాస్త్ర
 ములకు చేరిన పారిభాషికపదములనిఘం
 టువు ౧ మొదలుకొని ౧౦౮ వఱకుగల
 సంఖ్యాక్రమముగ వ్రాయబడినది. అం
 దఱకు అత్యుపయోగము ౧ ౦
- ౨౩ బ్రహ్మపురాణము సవిమర్శము, పురా
 ణసంగ్రహోపశ్చయొక్క ప్రథమగుచ్ఛముం ౫
- ౨౪ మతదర్పణము, చార్వాక, జైన, బౌ
 ధ్ధాది వేద బాహ్యమతములయొక్కయు,
 ద్వైవీత, అద్వైవీత, విశిష్టాద్వైవీతాది వై
 దికమతములయొక్కయు వివరణము ౦ ౪
- ౨౫ మనోవికాసము:-వాసనలు, మనోవశ్య
 ము మొదలగు వానినిగూర్చి విపులముగ
 వ్రాసిన గ్రంథము ౦ ౩

౨౬ శాస్త్రీయసంస్కారములు, వానియా
వశ్యకత ౦ ౫

౨౭ గోత్రప్రవరసంగ్రహము:—ఆపస్తంబ,
ఆశ్వలాయన, భోధాయన, కాత్యాయన,
లోగాక్షీ, వైఖానస, హిరణ్యకేశీయ,
ప్రవరసూత్రములను, మత్స్యపురాణమును
పరిశీలించి సకలవిధప్రవరలు, గోత్రగణములు,
ఏయేగోత్రములవారు ఏయేగోత్రముల
వివాహముచేసికొనకూడదు మున్నగు విషయములు
నూనా చక్కగ్రాసినారము ౦ ౮

౨౮ కైవల్యనవనీతము, టీకాతాత్పర్యవిశేషార్థసమన్వితము ౧ భాగము ౫న కూర్చు ౨ ౮
డిటో కలికోబైండు 3 ౦
డిటో ౨ వ భాగము ౨-౦ డిటో కలికో ౨ ౮

౨౯ ఒంటిమిట్ట రఘువీరశతకము, అయ్యల రాజ త్రిపురాంతకమహాకవిప్రణీతము ౦ ౪

3౦ త్రివర్గప్రదీపిక, అర్థకాండమాత్రము ౨ ౦

3౧ నియోగిరత్నభూషణము ౦ ౬

ఆంధ్రగ్రంథములు.

౧ ఆంధ్రభాగవతము, సవ్యకావ్యము ౬ ౦
డిటో మేలుప్రతి ౨ సంపుటములు ౮ ౦

౨	ఆంధ్రభారతము, ఆదిసభాపర్వములు	౨	౪
౩	డిటా ఆరణ్యపర్వము	౨	౪
౪	డిటా విరాటోద్యోగపర్వములు	౨	౪
౫	డిటా భీష్మద్రోణపర్వములు	౨	౪
౬	డిటా కర్ణశల్యస్తాప్తికపర్వములు	౨	౪
౭	డిటా శాంతిపర్వముమాత్రము	౨	౪
౮	డిటా అనుశాసనాది ౬ పర్వములు	౨	౪
౯	భాస్కరరామాయణము, మేలుప్రతి	౪	౦
౧౦	ఉత్తరరామాయణము	,,	౨ ౪
౧౧	గోపినాథరామాయణము	౫	౮
౧౨	రంగనాథరామాయణము, ద్విపద	౩	౮
౧౩	మార్కండేయపురాణము	౧	౧౨
౧౪	శృంగారనైషధము, శ్రీనాథునిది	౧	౬
౧౫	కాశీఖండము	,,	౧ ౧౨
౧౬	కళాపూర్ణోదయము	౨	౪
౧౭	అచ్చతెనుగురామాయణము	౧	౧౦
౧౮	చంద్రరేఖావిలాపము, కూ. జగ్గకవిది	౦	౧౪

టీ కా తా త్ప ర్య ము లు గ ల

ఆంధ్ర గ్రంథములు.

౧౯	వసుచరిత్రము, టీకాతాత్పర్యసహితం	౩	౮
౨౦	వసుచరిత్రవిమర్శనము	౧	౦

౨౧ మనుచరిత్రము	„	౨	౦
౨౨ ఆముక్తమాల్యద	„	3	౮
౨3 హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము	„	౨	౮
౨౪ రాఘవపాండవీయము	„	౨	౪
౨5 పాండురంగమాహాశ్శ్యము	„	౨	౦
౨౬ శృంగారనైషధము	„	౬	౦
౨౭ విజయవిలాసము	„	౨	౦
౨౮ సారంగధరచరిత్ర	„	౧	౮
౨౯ సీతారామాంజనేయము	„	3	౮
3౦ ఆంధ్రనిఘంటుత్రయము	„	౧	౦
3౧ విష్ణుపురాణము	„	౧	౮
డిటా	కలికోబైండు	౧	౧౨
3౨ వేమనపద్యములు(3౬౦౦)	„	3	౮
33 భాగవతం, సప్తమస్కంధము	„	౧	౮
3౪ భక్తవిజయము		5	౦
35 ఆంధ్రవచనభాగవతము	౮ సంపుట		
ములు, కలికోబైండు		౧౦	౦
డిటో వావిళ్లవారిది.		2	౦
3౬ ఆంధ్రవచనరామాయణము	3 సంపు		
టములు, కలికోబైండు		౧౨	౧౨
డిటో అట్టబైండు		౧౧	౦
3౭ త్యాగరాయకీర్తనలు, చక్కనికూర్పు			
చరిత్రతో సహా		3	౦

3౮ సంగీతప్రదాయిని	3	౦
3౯ గాంధర్వకల్పపల్లి	౨	౮
౪౦ గానభాస్కరము	2	౦
౪౧ బసవరాజీయము, సటీకము	2	౦
౪౨ వైద్యచింతామణి ౨ సంపుటములు	౧	౦
౪3 రసయోగగత్నాకరము	„	౧ ౦
౪౪ గురుగీతాసారము	„	3 ౦
౪5 నీతారామాంజనేయము	3	౮
౪౬ భగవద్గీత రామానుజభాష్యముననుస రించి విపులముగ వ్రాయబడిన టీకా తాత్పర్యవిశేషార్థములు గలది	3	౦
౪౭ శతకరత్నావళి	౨	౦
౪౮ మరకతనల్లి నవల కాలికో	౦	౧౪
౪౯ షర్భత్ పాకరత్నావళి	౦	౬
5౦ వైద్యవిధానము కాలికో	౦	౧౨

ఇతర సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములున్నా వల
యువారు:—

౧. క. మార్కండేయశర్మ,

కీల్ పాకు, మదరాసు; లేక

౨. శ్రీ. డి. కోటిశ్వరశర్మశాస్త్రి,

అరండలుపేట, గుంటూరు అనిగాని వ్రాయవలెను.

